

Toto kárné rozhodnutí nabylo

vykonatelnosti dne

KÁRNÁ KOMISE

České advokátní komory

K 3/2022

V Praze dne 21-10-2024

Kárné rozhodnutí

Kárný senát kárné komise České advokátní komory ve složení JUDr. Marek Kříž, Ph.D., předseda senátu a Mgr. Michal Zahnáš a Mgr. Thomas Mumulos jako členové senátu rozhodl v kárné věci kárně obviněné JUDr. *N.R.*, LL.M., advokátky ev. č. *██████████* se sídlem *██████████*, zastoupené JUDr. *M.K.*, advokátem ev. č. *██████████*, vykonávajícím advokacii ve společnosti *██████████*, se sídlem *██████████*, rozhodl

t a k t o:

Kárně obviněná JUDr. *N.R.*, LL.M., advokátka se sídlem Národní *██████████*, ev. č. *██████████*

se dopustila kárného provinění

tím, že

- 1) dne 15. 7. 2020 převzala v insolvenčním řízení vedeném u Městského soudu v Praze pod sp. zn. *██████████* ve věci úpadce společnosti *██████████*, IČO *██████████*, se sídlem *██████████*, právní zastoupení věřitele společnosti *██████████*, IČO *██████████*, se sídlem *██████████*, ačkoli společnost *██████████*, IČO *██████████*, se sídlem *██████████*, zastupuje v exekučním řízení vedeném u Exekutorského úřadu Praha 8 pod sp. zn. *██████████*, a to na základě plné moci ze dne 10. 1. 2020,
- 2) dne 17. 5. 2021 převzala v řízení o vyloučení nemovitých věcí z exekuce vedeném na majetek společnosti *██████████*, IČO *██████████*, se sídlem *██████████*, u Exekutorského úřadu Praha 8 pod sp. zn. *██████████*, právní zastoupení společnosti *██████████*, IČO *██████████*, se sídlem *██████████*, ačkoli společnost *██████████*, IČO *██████████*, se sídlem *██████████*, zastupuje v exekučním řízení vedeném u Exekutorského úřadu Praha 8 pod sp. zn. *██████████*, a to na základě plné moci ze dne 10. 1. 2020

tedy

ad 1)

- při výkonu advokacie nejednala čestně a svědomitě,
- při výkonu advokacie nepostupovala tak, aby nesnižovala důstojnost advokátního stavu a za tím účelem nedodržovala pravidla profesionální etiky a pravidla soutěže ukládající jí poctivým, čestným a slušným chováním přispívat k důstojnosti a vážnosti advokátního stavu,
- neodmítla poskytnutí právních služeb, ačkoli v téže věci již poskytla právní služby jinému, jehož zájmy jsou v rozporu se zájmy toho, kdo o poskytnutí právních služeb žádá,

ad 2)

- při výkonu advokacie nejednala čestně a svědomitě,
- při výkonu advokacie nepostupovala tak, aby nesnižovala důstojnost advokátního stavu a za tím účelem nedodržovala pravidla profesionální etiky a pravidla soutěže ukládající jí poctivým, čestným a slušným chováním přispívat k důstojnosti a vážnosti advokátního stavu,
- neodmítla poskytnutí právních služeb, ačkoli v téže věci již poskytla právní služby jinému, jehož zájmy jsou v rozporu se zájmy toho, kdo o poskytnutí právních služeb žádá,

čímž porušila

ad 1)

- ustanovení § 16 odst. 2 věty před středníkem zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o advokacii“),
- ustanovení § 17 zákona o advokacii ve spojení s článkem 4 odst. 1 usnesení představenstva České advokátní komory č. 1/1997 Věstníku, kterým se stanoví pravidla profesionální etiky a pravidla soutěže advokátů České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „etický kodex“),
- ustanovení § 19 odst. 1 písm. a) zákona o advokacii.

ad 2)

- ustanovení § 16 odst. 2 věty před středníkem zákona o advokacii,
- ustanovení § 17 zákona o advokacii ve spojení s článkem 4 odst. 1 etického kodexu,
- ustanovení § 19 odst. 1 písm. a) zákona o advokacii.

Za to se jí podle § 32 odst. 3, písm. c) zák. č. 85/1996 Sb., o advokacii, v platném znění, ukládá kárné opatření

pokuta ve výši 81.000 Kč.

Kárně obviněný je povinen zaplatit podle ust. § 33a odst. 2 zákona o advokacii České advokátní komoře náhradu nákladů kárného řízení ve výši 8.000 Kč.

Pokuta a náhrada nákladů je splatná do 15 dnů od právní moci tohoto kárného rozhodnutí na účet České advokátní komory.

O d ů v o d n ě n í:

1. Kárný žalobce (dále jen KŽ) podal na kárně obviněnou JUDr. *A. R.*, LL.M. (dále jen KO) kárnou žalobu, která spočívá v tom, že kárně obviněná:

1) dne 15. 7. 2020 převzala v insolvenčním řízení vedeném u Městského soudu v Praze pod sp. zn. *S.* ve věci úpadce společnosti *S.*, IČO *S.*, se sídlem *S.*, právní zastoupení věřitele společnosti *S.*, IČO *S.*, se sídlem *S.*, ačkoli společnost *S.*, IČO *S.*, se sídlem *S.*, zastupuje v exekučním řízení vedeném u Exekutorského úřadu Praha 8 pod sp. zn. *S.*, a to na základě plné moci ze dne 10. 1. 2020,

2) dne 17. 5. 2021 převzala v řízení o vyloučení nemovitých věcí z exekuce vedeném na majetek společnosti *S.*, IČO *S.*, se sídlem *S.*, u Exekutorského úřadu Praha 8 pod sp. zn. *S.*, právní zastoupení společnosti *S.*, IČO *S.*, se sídlem *S.*, ačkoli společnost *S.*, IČO *S.*, se sídlem *S.*, zastupuje v exekučním řízení vedeném u Exekutorského úřadu Praha 8 pod sp. zn. *S.*, a to na základě plné moci ze dne 10. 1. 2020.

2. Kontrolní oddělení ČAK přijalo dne 16. 7. 2021 stížnost soudní exekutorky Mgr. *J. K.* (dále jen stěžovatelka), ve které stěžovatelka vyjadřuje podezření, že se KO dopustila porušení předpisů upravujících výkon advokacie.

Porušení předpisů upravujících výkon advokacie se měla KO dopustit v souvislosti s právním zastupováním společnosti *S.* (dále jen společnost *S.*), a to v exekučním řízení vedeném u exekutorského úřadu Praha 8, pod sp. zn. *S.*, ve kterých zastupovala shora označenou společnost na základě jí udělené plné moci.

Dle stěžovatelky, pak měla KO převzít, dne 15. 7. 2020, zastoupení věřitele, společnosti *S.*, a to společnosti *S.* (dále jen společnost *S.*), v insolvenčním řízení vedeném u Městského soudu v Praze, pod sp. zn. *R.*

Dále měla KO převzít, dne 17. 5. 2021, zastoupení společnosti *S.* (dále jen společnost *S.*), a to v řízení vedeném u exekutorského úřadu Praha 8, pod sp. zn. 182 *R.* v řízení o vyloučení věci z exekuce vedené na majetek společnosti *S.*

3. KO se ke shora uvedené stížnosti vyjádřila tak, že stížnost stěžovatelky je nedůvodná. Ve svém podrobném vyjádření KO uvedla, že veškerá jednání činila na pokyn pana *A. R.*, bývalého jednatele společnosti *S.*, s tím, že bylo vedeno snahou o zastavení exekuce, vedené na majetek společnosti *S.*, a dále mělo sloužit k tomu, aby bylo zabráněno vyvedení majetku této společnosti prostřednictvím takto vedené exekuce.

Dále KO uvedla, že společnost *S.* přistoupila dne 14. 3. 2020 k insolvenčnímu návrhu proti dlužníkovi – společnosti *S.* Insolvenční řízení vedené vůči společnosti *S.* mělo být primárně vedeno se snahou zabránit, podle KO vedení neoprávněné exekuce, a to právě prostřednictvím stěžovatelky, přičemž KO sdělovala, že právě z důvodu podání insolvenčního návrhu byla dražba na majetek společnosti *S.* odložena.

Dále KO k převzetí zastoupení společnosti *S.* uvedla, že žalobu na vyloučení nemovitostí z exekuce vedené na majetek společnosti *S.* podala proto, aby zabránila neoprávněné dražbě těchto nemovitostí, neboť podle jejího názoru společnost *S.* nebyla jejich vlastníkem, když dřívější vlastník těchto nemovitostí, společnost *X.* od které společnost *S.* nemovitosti koupila, odstoupila od kupní smlouvy.

4. Po podání kárné žaloby se k věci opětovně vyjádřila KO, a to svým podáním ze dne 11. 2. 2022, ke kterému připojila přílohy založené v kárném spise pod písmeny a) až i).

V tomto vyjádření ke kárné žalobě pak opětovně KO zdůraznila, že stížnost stěžovatelky považuje za nedůvodnou a účelovou, neboť si je stěžovatelka vědoma svého profesního pochybení při vedení exekuce na společnost *S.*, když jí KO upozorňovala, že pohledávky, které jsou předmětem exekuce, jsou fiktivní a existují závažné okolnosti, pro které by dražba nemovitostí neměla být provedena.

Dále KO uvedla, že v důsledku okolností, které vedly k odvolání pana *R.* z funkce jednatele společnosti *S.* a zároveň z funkce statutárního zástupce společnosti *S.M.* – jediného společníka společnosti *S.*, je přesvědčena, že by měly být valné hromady těchto společností, na kterých bylo rozhodnuto o odvolání pana *R.*, prohlášeny za neplatné.

Dále KO uvedla, že po celou dobu, kdy zastupuje společnost *S.*, společnost *R.* a společnost *L.*, nejsou jí známy žádné protichůdné zájmy těchto všech společností, se zájmy pana *R.* jehož pokyny se po celou dobu řídí. Uvedla, že se však jedná o spor dvou skupin jednajících ve shodě, kdy na jedné straně stojí společnost *S.*, pan *R.*, paní *B.*, společnost *R.*, společnost *L.* a na druhé straně stojí pan *K.*, *N.*, společnost *S.S.*, *A.S.*, *B.F.*, *S.E.*, *C.*.

Pan *K.*, který byl zvolen do funkce jednatele společnosti *S.*, avšak zároveň ovládá společnost *N.S.*, tedy společnost, na kterou přešel v dražbě veškerý majetek společnosti *S.*, s tím, že podle názoru KO je zřejmé, že pan *K.* činí kroky k vyvedení majetku ze společnosti *S.* když jeho majetkové zájmy jsou ve zjevném rozporu se zájmy společnosti *S.*

KO pak zdůrazňuje, že pan *K.*, *R.*, společnosti *R.*, společnosti *X.* a společnosti *L.* byt nejsou tyto osoby majetkově ani personálně propojeny, jednají ve shodě. Všechny informace k jejich právnímu zastoupení získala KO od pana *R.*. Tuto osobu považuje KO po celou dobu za svého klienta, jehož pokyny se po celou dobu řídila, tyto pokyny jsou výhradně v zájmu společnosti *S.*. KO pak dodává, že jejím klientem je jednatel společnosti *S.*, který byl neoprávněně odvolán z funkce jednatele, podal žalobu na určení neplatnosti valné hromady, když je přesvědčen, že byl nesprávně z této funkce odvolán. KO dále sděluje, že její právní služby spočívaly v zastupování zájmu tohoto jednatele a společnosti *S.*, s tím, že jejím klientem se stala mimo osobu pana *R.* – jednatele společnosti *S.* i samotná společnost *S.*, s tím, že zároveň uvedla, že poté kdy byl pan *R.* odvolán z funkce jednatele, bylo nutné zvolit strategii, která by zabránila vyvedení majetku ze společnosti *S.* jednáním pana *R.*. V této souvislosti odkázala KO na rozhodnutí kárné komise ČAK sp. zn. K 68/2010, s tím, že v této věci dospěl kárný senát k závěru, a tento závěr byl potvrzen i rozhodnutím odvolacího kárného senátu, že nelze advokátovi klást za vinu, když se cítí být zavázán plnou mocí udělenou mu původním předsedou správní rady, respektive statutárním ředitelem, který byl následně odvolán, s tím, že opačný postup by dle názoru kárného senátu představoval porušení povinností advokáta řádně hájit zájmy svého klienta.

54

KO dále rozebírá, že si není vědoma porušení advokátních předpisů, když zájmy pana S. a společnosti S. byly shodné a ona neshledala žádný konflikt jejich zájmů.

KO dále uvedla, že je vyloučeno, aby zneužila jakékoli informace, které získala od pana S., pokud jej zastupovala jako jednatele společnosti S. když jej dále zastupuje a má od něj i nadále další informace. KO dále vyjadřuje své přesvědčení, že i pokud na základě pokynu pana Ř. převzala právní zastoupení společnosti L. nemohlo dojít k žádnému zneužití informací, které získala při dřívějším zastupování pana Ř., ani nemohla jakkoli poškodit převzetím zastoupení společnosti L. zájmy společnosti S.

V závěru svého vyjádření ke kárné žalobě pak KO dospívá k závěru, že svým jednáním nemohla zasáhnout ani poškodit zájmy žádné z osob, které zastupovala, s tím, že naopak vždy jednala v zájmu těchto osob, tak aby eliminovala protiprávní jednání v souvislosti s ovládnutím společnosti S. skupinou osob kolem M. K.

5. Dne 8. 3. 2022 zaslala KO doplnění svého vyjádření ke kárné žalobě, ve kterém uvedla, že je přesvědčena, že nemohla nastat kolize mezi jí zastupovanými osobami, když všechny jí zastupované osoby jednaly ve shodě a řídily se projevem jediné vůle. KO dále uvedla, že všichni klienti byli s rozsahem zastoupení seznámeni a její zastoupení výslovně žádali.

KO pak vznáší námitku, zdali její jednání dosahuje takové intenzity, aby bylo možno hovořit o závažném porušení zákona o advokacii, s tím, aby následně mohlo být její jednání kvalifikováno jako kárné provinění. KO uvádí, že se ztotožňuje s KŽ v popisu skutku, avšak nesouhlasí, že by se jednalo o závažné porušení zákona o advokacii. KO dále zdůrazňuje, že není možno stejně hodnotit situaci, kdy advokát do kolizního zastoupení vstoupí bez vědomí a souhlasu klienta a jedná tak evidentně k jeho újmě, na rozdíl od situace, kdy o společném zastoupení všichni společně zastoupení klienti vědí a přímo se zastoupení jediným advokátem domáhají. Na závěr pak KO uvádí, že její jednání je předmětem kárné žaloby nikoliv v důsledku stížnosti některého z klientů, nýbrž v důsledku stížnosti soudní exekutorky.

6. Dne 12. 5. 2022 proběhlo první jednání kárného senátu v dané věci, s tím, že tohoto jednání se zúčastnila osobně KO a také její právní zástupce.

U tohoto jednání KO odkázala na své vyjádření ke stížnosti, dále na svá písemná vyjádření ke kárné žalobě ze dne 11. 2. 2022 a 8. 3. 2022, dále doplnila, že skutky popsané v kárné žalobě se staly, s tím, že si pečlivě vyhodnotila převzetí zastoupení všech klientů, je stále přesvědčena, že žádná z osob uvedených v kárné žalobě nebyla v protichůdném postavení, naopak všechny osoby jednaly ve shodě.

K dotazům členů kárného senátu pak KO uvádí, že podle jejího názoru byl oprávněným za společnost S. v červenci 2020 oprávněn jednat V. Ř., jednalo se sice o spornou záležitost, avšak ona byla přesvědčena, že pan Ř. byl jediným oprávněným jednatelem společnosti S. byť nebyl zapsán v OR. Dále k dalšímu dotazu pak KO uvádí, že je pravdou, že v okamžiku, kdy podala návrh na zastavení exekučního řízení, potřebovala zabránit exekuci nemovitostí společnosti S. a podle jejího názoru bylo jediným možným řešením připojit se do insolvenčního řízení, vedeného na společnost S., za společnost R.

Zároveň uvedla, že si uvědomovala, že na jednání insolvenčního soudu zastupovala osoby v protichůdném postavení, k doplňujícímu dotazu, proč nezajistila za této situace zastoupení jiným advokátem, uvádí, že jednala na přímý pokyn pana Ř. a pana M. K dalšímu dotazu, zda jej již rozhodnuto o neplatnosti valné hromady, na které byl odvolán z funkce jednatele společnost S. pan Ř. uvádí, že nikoli.

K dotazu ke skutku pod bodem II. kárné žaloby, uvedla, že je přesvědčena, že jak v květnu 2021, tak i v červenci 2020, byl oprávněným jednatelem společnosti S. pan Ř.,

pokud pak má vysvětlit, proč podávala žalobu na vyloučení věci z exekuce, pak pouze proto, aby zabránila konání dražby na nemovitosti. Jednalo se o jediný prostředek, jak byla schopna dražbě zabránit. K dotazu, jaký byl postoj společnosti S. v květnu 2021, pak pokyn k podání vylučovací žaloby jí udělil pan Ř. i v té době podle jejího názoru jediný oprávněný jednatel společnosti S.

K dalšímu dotazu sděluje, že pan Ř. se bránil svému odvolání z funkce jednatele společnosti S., podal návrh na předběžné opatření, a poté, kdy bylo zamítnuto, podal návrh na ustanovení opatrovníka společnosti S. s tím, že tento návrh je podán cca 2 roky a až nyní je nařízeno ve věci jednání.

K dotazu, které konkrétní osoby projevíly přání za společností S., společností R. a společností L., aby je všechny zastupovala, uvedla, že za společnost S. to byl pan Ř., za společnost R. to byl pan M., a za společnost L. pan P. P. a M. se takto dohodli s panem Ř. Stejná dohoda všech společností pak platila i v řízení insolvenčním, předmětná dohoda byla projevena na společném jednání všech shora uvedených zástupců, kterého se osobně zúčastnila, konkrétní pokyny pak obdržela vždy před konkrétním úkonem.

K dotazům KŽ pak KO uvedla, že v exekučním řízení za společnost S. podala návrh na odklad exekuce a návrh na její zastavení. K dotazu, k čemu sloužila plná moc ze dne 10. 1. 2020 a plná moc ze dne 21. 1. 2020, uvedla, že si nevzpomíná na základě, které z nich činila jaké konkrétní úkony, zopakovala, že podala jen návrh na zastavení exekuce a návrh na její odklad. Po předložení obou plných mocí založených ve spise pod písmeny E, G, pak KO uvedla, že podání v exekučním řízení učinila až na základě plné moci ze dne 21. 1. 2020. K doplňujícímu dotazu, k čemu tedy sloužila všeobecná plná moc ze dne 10. 1. 2020, si již nevzpomíná.

K dalšímu dotazu ve vztahu k listině založené ve spise pod písmenem K (protokol o jednání insolvenčního soudu – MS v Praze, č.j. ze dne 21. 7. 2020), sdělila, že pokud soudu uvedla, že si není vědoma, že by dříve zastupovala společnost S., s výjimkou ověření podpisu, pak si nejspíš v tu chvíli neuvědomila, že před jednáním tohoto soudu za předmětnou společnost podala návrh na zastavení exekuce. K doplňujícímu dotazu pak uvádí, že odpověď na otázku, kterou konkrétní pohledávku při jednání ins. soudu popírala, uvádí, že nemůže uvést žádnou konkrétní pohledávku, ale vždy popírala existenci pohledávek uplatněných v ex. řízení, s tím, že upozorňovala, že se jedná o pohledávky fiktivní.

K výzvě KŽ, aby vysvětlila obsah listiny založené ve spise na čl. 2/NN, uvedla po nahlédnutí do této listiny, že dne 13. 2. 2020 se konala valná hromada společnosti S., proti které byla podána žaloba na její neplatnost, avšak 14. 2. 2020 jí žádná plná moc nebyla odvolána, ani o této skutečnosti neobdržela žádnou listinu; pokud se měla vyjádřit k tvrzení pana K. ze dne 15. 6. 2021, že jí opakovaně odvolal všechny plné moci, pak uvedla, že do 15. 6. 2021 činila úkony za společnost S. na základě plné moci z ledna 2020 a po 15. 6. 2021 nečinila za tuto společnost žádné úkony, zároveň uvedla, že neví o zahájení trestního řízení proti její osobě, zároveň sdělila, že na valné hromadě dne 13. 2. 2020 byl odvolán z funkce jednatele společnosti S. pan Ř. a zároveň byl jmenován nový jednatel, a to pan N.

K dalším dotazům členu senátu, zdali došlo k přezkumu rozhodnutí vydaného MS v Praze pod sp. zn. 77 Cm 1/2020, který je založen k důkazu v kárném spise, KO uvádí, že si není vědoma žádného dalšího přezkumu rozhodnutí soudu v této věci, pokud pak hovořila o tom, že je dosud vedeno řízení o nicotnosti rozhodnutí jediného společníka v působnosti valné hromady ze dne 13. 2. 2020, pak takové řízení je patrně dále vedeno u MS v Praze, je přerušeno do doby skončení jiného řízení, a to řízení o neplatnosti valné hromady společnosti S.

dále uvedla, že předběžné opatření k omezení oprávnění jednatele jednat za společnost S. bylo podáváno v řízení o ustanovení hmotněprávního opatrovníka společnosti S. KS v Brně.

K dalšímu dotazu KO uvedla, že má k dispozici rozhodnutí soudu, a to Obv. S. pro Prahu 2, ve věci žalobce společnosti I. proti žalované společnosti C. je připravena jej kárnému senátu předložit.

Dne 22. 8. 2022, proběhlo další jednání kárného senátu, na kterém byla KO poučena o kárném senátem zvažované změně právní kvalifikace u skutku popsaného v bodě 1 kárné žaloby tak, že tento skutek miní kárný senát posoudit odlišně od kárného žalobce, a to jako porušení ustanovení § 19 odst. 1 písm. a) ZA, zároveň byla KO vyzvána k tomu, že má možnost se k takto zvažované změně právní kvalifikace skutku vyjádřit. V této souvislosti pak KO kárnému senátu sdělila, že ani po změně právní kvalifikace, nemá za to, že by poskytla právní služby klientovi, jehož zájmy byly v rozporu s jiným klientem, který o poskytnutí právních služeb žádá, zároveň odkazuje na prohlášení pana M. ze dne 7. 2. 2022, které je součástí spisu, ze kterého pak vyplývá, že společnost I. a společnost S. uzavřely dohodu o společném postupu v insolvenčním řízení, přičemž k obsahu této dohody odkazuje na toto prohlášení. KO zdůrazňuje, že před převzetím právního zastoupení v této věci učinila vše potřebné, aby zamezila případnému střetu zájmu mezi jejími klienty.

K doplňujícím otázkám KŽ pak KO uvedla, že k dohodě o společném postupu v insolvenčním řízení mezi společnostmi R. a společnostmi S. došlo asi v březnu 2022, v té době KO ještě společnost R. nezastupovala. KO dále sdělila, že neví, kdy se dozvěděla o usnesení MS v Praze ze dne 2. 6. 2020, ve kterém soud vyslovil nicotnost valné hromady ze dne 2. 12. 2019, a zároveň uvedla, že mezi paní B. a panem Ř. existovala také dohoda o společném postupu při zastupování společností. Dále KO uvedla, že neví, kdo za společnost R. podal odvolání v insolvenčním řízení a i přesto, že KŽ sděluje, že z usnesení VS v Praze vyplývá, že je uváděná jako zástupce společnosti R., není si jistá, zdali zpětvzetí odvolání učinila ona, neví, zdali jí citované usnesení bylo soudem vůbec doručeno, nedokáže odpovědět bez nahlédnutí do svého spisu. Následně po nahlédnutí do veřejné části insolvenčního řízení sdělila KO, že zpětvzetí odvolání neučinila ona, nýbrž přímo jednatel společnosti R., zároveň uvedla, že si nevzpomíná, jak ukončila své zastupování společnosti R. vůči soudu, ale má za to, že byla zmocněna pouze k provedení jediného úkonu, a to účasti u jednání soudu.

7. KO zaslala kárnému senátu dne 5. 9. 2022 závěrečný návrh, s tím, že uvedla, že mezi klienty KO neexistoval střet zájmů a kárný žalobce nepředestřel žádný důkaz, které informace měly či mohly způsobit předpokládanou neoprávněnou výhodu některému z klientů. KO zdůrazňuje, že jejím klientem byl jak pan Ř., tak i pan M. kteří jsou obchodními partnery a kteří jednali v naprosté shodě a jejich postup byl mezi nimi koordinován. V této souvislosti odkazuje KO na obdobné rozhodnutí kárné komise, sp. zn. K 68/2010, podle kterého nelze klást advokátovi za vinu to, že se cítí zavázán plnou mocí udělenou mu původním statutárním orgánem, který byl následně odvolán z funkce. Dále KO zdůrazňuje, že u skutku vedeného pod bodem 1 kárné žaloby, se osobně zúčastnila pouze jednoho jednání, ke kterému byla zmocněna, nebyly jí doručovány žádné listiny a ani ona sama žádné listiny soudu nezasílala. Ani v tomto skutku KŽ nekonkretizoval informace, kterými by měla být zvýhodněna KO či třetí osoba. Dále KO provádí svůj rozbor ustanovení § 19 odst. 1 písm. a) zákona o advokacii a opětovně zdůrazňuje, že v daném případě se jednalo o kolizní zastoupení, o němž všichni společně zastoupení klienti věděli, a nejen, že jej akceptovali, ale přímo jej vyžadovali, a to i při vědomí potencionální kolize v jejich zájmech. Dále KO poukazuje na to, že přiléhavějším hodnocením jejího jednání popsaného v kárné žalobě, je hodnocení ve smyslu ustanovení § 19 odst. 1 písm.

c) zákona o advokacii a následně odkazuje na judikaturu soudů a kárné komise k tomuto zákonnému ustanovení. Na závěr KO dospívá k závěru, že skutky, pro které byla kárná žaloba podána, nejsou kárným proviněním.

Také kárný žalobce zaslal v této věci závěrečný návrh, s tím, že setrval na právním hodnocení jednání obviněné, dle kárné žaloby s rozdílným právním hodnocením skutku pod bodem 1 kárné žaloby, kdy navrhuje, aby tento skutek byl hodnocen mimo jiné i jako porušení ustanovení § 19 odst. 1 písm. a) zákona o advokacii. KŽ pak dospívá k závěru, že KO tím, že na základě plné moci ze dne 10. 1. 2020 převzala zastoupení společnosti S. v exekučním řízení a současně dne 15. 7. 2020 převzala v insolvenčním řízení ve věci úpadce – společnosti S. zastoupení věřitele této společnosti, a to společnosti K. dopustila se porušení ustanovení § 19 odst. 1 písm. a) zákona o advokacii, a to i přes prohlášení pana M. ze dne 7. 2. 2022.

Obdobně pak KŽ dospívá k závěru, že pokud poskytovala právní služby společnosti L. v řízení o vyloučení nemovitých věcí z exekuce, vedené na majetek společnosti S., ačkoli této společnosti dříve poskytovala právní služby v exekučních řízeních vedených na majetek této společnosti, pak se zcela zřejmě jedná o rozpor mezi zájmy těchto společností ve smyslu § 19 odst. 1 písm. a) zákona o advokacii, a navíc mohla neoprávněně zvýhodnit nového klienta, oproti dřívějšímu klientovi, když informace získané v průběhu zastupování v exekučních řízeních, zejména informace týkající se stavu majetku, smluvních vztahů, výše závazků, jsou právě informacemi, které by jinak neměla, nebýt předchozího zastupování dřívějšího klienta. Proto tedy navrhuje v souladu s podanou kárnou žalobou kvalifikovat tento skutek i ve smyslu § 19 odst. 1 písm. c) zákona o advokacii. KŽ dále dospívá k závěru, že KO se oběma skutky dopustila kárného provinění a jako adekvátní kárné opatření navrhuje ve smyslu ustanovení § 32 odst. 3 písm. c) zákona o advokacii, pokutu ve výši pětinasobku minimální měsíční mzdy.

8. KO ke svým osobním a majetkovým poměrům uvedla u jednání kárného senátu dne 22. 8. 2022, že

Její čistý měsíční výdělek činí cca

9. Kárný senát měl pro své rozhodování k dispozici celou řadu listinných důkazů, dodaných jak KŽ, tak i KO, všechny tyto listiny kárný senát v průběhu kárného řízení přečetl, provedl je tedy k důkazu a přítomné strany vyzval k případnému vyjádření k takto provedeným důkazům.

10. Kárný senát vyšel při svém rozhodování z následujících listin:

- Stížnost stěžovatelky Mgr. J. R., založenou v kárném spise na čl. 2/A. Jedná se o stížnost soudní exekutorky, která vede exekuci na majetek společnosti S. Soudní exekutorka ve své stížnosti uvádí, že KO zastupuje povinnou – společnost S. na základě plné moci udělenou jí V. Ř. Stěžovatelka dále uvádí, že poté, kdy bylo zahájeno na majetek povinné insolvenční řízení před Městským soudem v Praze, tak KO převzala právní zastoupení společnosti R. v řízení vedeném proti povinnému a následně KO přebírá v totožné exekuční věci, ve které již zastupuje povinnou, zastoupení společnosti L., která se domáhá vyloučení věci z exekuce na majetek povinné společnosti S. Z této stížnosti, datované 13. 7. 2021, pak kárný senát zjistil, že stěžovatelka byla v této době již seznámena s rozhodnutím Městského soudu v Praze, sp.

- zn. 77 Cm 1/2020, ze dne 2. 6. 2020, kterým bylo rozhodnuto, že valná hromada společnosti Satalice, na které byl jmenován jednatelem V. Ř., je nicotné.
- Plná moc ze dne 10. 1. 2020, jedná se o listinu založenou na čl. 2/E kárného spisu. Z této listiny je pak zřejmé, že se jedná o advokátní všeobecnou plnou moc, bez zmocnění, v konkrétní právní věci, kterou dne 10. 1. 2020 udělil za společnost S., její jednatel V. Ř., a to ve prospěch KO.
 - Přípis KO, ze dne 22. 1. 2020, založený na čl. 2/F kárného spisu. Jedná se o přípis KO, který zasílá stěžovatelce společně s plnou mocí k zastupování společnosti S. v exekučním řízení vedeném na majetek této společnosti.
 - Plná moc ze dne 21. 1. 2020, založená na čl. 2/G kárného spisu. Jedná se o plnou moc ze dne 21. 1. 2020 s úředním ověřením podpisu zmocnitele, kterým je V. Ř., v pozici jednatele společnosti S. jedná se o zmocnění KO k zastupování této společnosti v exekučním řízení vedeném stěžovatelkou na majetek společnosti S.
 - Podání KO ke Krajskému soudu v Brně ze dne 14. 12. 2020, založené na čl. 2/H kárného spisu. Z této listiny je zřejmé, že se jedná o žalobu sepsanou KO, zastupující společnost S. a V. Ř., proti společnosti S. a to ve věci určení neplatnosti valné hromady společnosti S., ze dne 4. 9. 2020.
 - Výzva ze dne 16. 2. 2021 založená na čl. 2/I kárného spisu. Z této listiny je zřejmé, že ji sepsala KO a adresovala vůči M. K. dále jí na vědomí zaslala společnosti S. stěžovatelce a Mgr. M. K. – soudnímu exekutorovi, a to jménem společnosti S., k tomu, aby nečinil žádné kroky jménem společnosti S., a to včetně přiložené plné moci založené na čl. 2/J kárného spisu.
 - Plná moc ze dne 10. 8. 2019, založená na čl. 2/J kárného spisu. Jedná se o plnou moc udělenou KO společností S., zastoupenou statutárním ředitelem V. Ř. s tím, že se jedná o všeobecnou advokátní plnou moc bez zmocnění k zastupování v konkrétní právní věci.
 - Protokol z jednání MS v Praze, ze dne 21. 7. 2020, založený na čl. 2/K kárného spisu. Jedná se o protokol sepsaný ve věci sp. zn. S. K. kterého se zúčastnil za společnost S. jednatel L. N. a právní zástupce dlužníka, advokátka Mgr. S., a mimo dalších pak KO zastupující navrhujícího věřitele B) společnost R.
 - Plná moc ze dne 15. 7. 2020, založená na čl. 2/M kárného spisu. Jedná se o plnou moc udělenou KO společností R. zastoupenou jednatelem G. M., zmocňující KO, coby věřitele dlužníka společnosti S. ve věci insolvenčního řízení vedeného MS v Praze, pod sp. zn. S. K.
 - Usnesení Vrchního soudu v Praze, ze dne 22. 6. 2021, založeno na čl. R kárného spisu. Jedná se o rozhodnutí Odvolacího soudu v insolvenční věci dlužníka – společnosti S. (sp. zn. S. K.), které bylo zahájeno na návrh, mimo jiné i společností R., zastoupené KO, kterým odvolací soud potvrdil rozhodnutí insolvenčního soudu o zastavení insolvenčního řízení na majetek společnosti S. a to pro zpětvzetí návrhu a pro zpětvzetí podaných odvolání. Kárný senát z tohoto rozhodnutí, zejména pak z bodu 9 odůvodnění zjistil, že odvolací soud se ztotožnil se zjištěním soudu I. stupně, že návrh na zahájení insolvence na majetek společnosti S. je výsledkem vyřizování účtů mezi skupinami bývalých a současných jednatelů a osob majících vliv na existenci a činnost insolvenčního dlužníka, a to především v souvislosti s jeho vlastnictvím lukrativních pozemků, přičemž prokazování oprávněnosti splatných pohledávek navrhovatelů A), B), C) by vyžadovalo rozsáhlé dokazování, pro co však v insolvenčním řízení není prostor, dále soud konstatuje, že přihlášené pohledávky podaly jen osoby ovládané či spojené s bývalými jednatelem dlužníka V. Ř. a D. B. a i když bylo zjištěno, že dlužník má dluhy na dani z převodu nemovitostí a z poskytnutých úvěrů, pak se tyto věřitelé do řízení

nepřihlásili a naopak se snaží vše vyřešit mimo insolvenční řízení, o jehož průběh nemají zájem.

- Usnesení MS v Praze ze dne 2. 6. 2020, založeno na čl. 2/T kárného spisu. Jedná se o rozhodnutí ve věci vyslovení neplatnosti rozhodnutí jediného společníka v působnosti valné hromady společnosti S ze dne 2. 12. 2019. navrhovatelem v tomto řízení je D B , za účasti společnosti S řízení je vedeno pod sp. zn. . Předmětným rozhodnutím, soud určil, že rozhodnutí valné hromady, ze dne 2.12.2019, jsou nicotná. Jedná se o rozhodnutí soudu o návrhu D. E , která nesouhlasila se svým odvoláním z funkce jednatelky společnosti S , ke kterému došlo na valné hromadě této společnosti, ze dne 2.12.2019, s tím, že ke stejnému datu byl do funkce jednatele jmenován V / Ř . Navrhovatelka ve svém návrhu tvrdila, že jediný společník společnosti S a to společnost : , nemohl platně rozhodnout, neboť k tomuto rozhodnutí neměl oprávnění od zástavního věřitele, kterým byla společnost která měla v době konání valné hromady v zástavě kmenové listy společnosti S . Z předmětného rozhodnutí je pak zřejmé, že společnost S se všemi tvrzeními navrhovatelky souhlasila a považovala je za nesporné. Za této situace pak soud návrhu navrhovatelky vyhověl a rozhodl o nicotnosti valné hromady, byť se navrhovatelka domáhala rozhodnutí soudu směřujícího k neplatnosti rozhodnutí valné hromady. Kárný senát si vyžádal celý spis sp. zn. 77 Cm 1/2020 a provedl z něj kopie nejdůležitějších listin, které učinil součástí kárného spisu. Z listin takto založených v kárném spise pak kárný senát zejména konstatuje, že návrh v této věci byl podán dne 3.1.2020, na straně 7 spisu je založeno vyjádření navrhovatelky ze dne 26. 3. 2020, kdy tato sděluje, že se o konání valné hromady ze dne 2. 12. 2019 dozvěděla z výpisu z obchodního rejstříku ze dne 19. 12. 2019, na straně 20 soudního spisu je pak založen protokol z jednání soudu, na kterém bylo vydáno rozhodnutí viz výše, a dále bylo ze soudního spisu zjištěno, že předmětné rozhodnutí soudu o nicotnosti nabylo právní moci dne 27. 8. 2020 a právní moc byla vyznačena dne 25. 5. 2021, tedy po skončení odvolacího řízení, kdy usnesení odvolacího soudu o zastavení odvolacího řízení nabylo právní moci dne 19. 5. 2021.
- Oznámení o podání žaloby, ze dne 27. 5. 2021, založeno na čl. AA kárného spisu, jedná se o listinu sepsanou KO vůči stěžovateli, s oznámením, že společnost L podala žalobu na vyloučení nemovitých věcí z výkonu rozhodnutí, vedeného na společnost S .
- Plná moc, ze dne 20. 5. 2021, založeno na čl. BB kárného spisu, jedná se o plnou moc udělenou společnosti S zastoupenou D B , jako jednatelkou, KO, a to k podání návrhu do obchodního rejstříku.
- Plná moc, ze dne 20. 5. 2021, založeno na čl. CC kárného spisu, jedná se o plnou moc udělenou D B , KO, a to k podání návrhu do obchodního rejstříku.
- Návrh povinné společnosti S , ze dne 22. 11. 2019, založený na čl. FF kárného spisu, z této listiny kárný senát zjistil, že jednatelka společnosti S , D B , požádala stěžovatelku o zastavení exekuce vedené na majetek společnosti S a zároveň podala návrh na odklad provedení exekuce.
- Úplný výpis z obchodního rejstříku na společnost S , založený na čl. GG kárného spisu, ze kterého zejména kárný senát učinil zjištění, že za společnost je oprávněn jednat jednatel, který zastupuje společnost samostatně a jednatelem této společnosti byl zapsán V Ř v období od L N od , dále D. B od , dále opět V Ř od , a následně L N od do a od je jedním z jednatelem M K .
- Dále kárný senát zjistil, že od 16. 9. 2020 je zapsána exekuce vedená stěžovatelkou na majetek společnosti S , společně s dalšími exekucemi postihujícími majetek společnosti, a 3. 3. 2020 bylo zapsáno zahájení insolvenčního řízení na společnost S , vedena u MS v Praze, pod č.j. , s účinky od 27. 2. 2020.

- Usnesení o nařízení dražebního jednání založené na čl. LL kárného spisu, z této listiny pak kárný senát zjistil, že stěžovatelka vydala dne 2. 9. 2019, dražební vyhlášku, ze které kárný senát zjistil, že na den 11. 10. 2019 v 10:00 hodin je nařízeno dražební jednání, jehož předmětem je dražba nemovitostí ve vlastnictví společnosti S. zapsaná na LV č. , v k.ú.
- Žaloba ze dne 13. 5. 2020, založena na čl. MM kárného spisu, ze které kárný senát zjistil, že se jedná o podání KO vůči MS v Praze, a to jménem V Ř. směřující proti společnosti S D dále společnosti T a L N , s tím, že se navrhuje určení neplatnosti rozhodnutí společnosti T v působnosti valné hromady ze dne 13. 2. 2020.
- Odvolání plných mocí, založeno na čl. NN kárného spisu, ze které kárný senát zjistil, že se jedná o listinu ze dne 15. 6. 2021, zaslanou KO dne 15. 6. 2021, společnosti S zastoupené M K jednatelem této společnosti, s tím, že obsahem této listiny je urgence sdělení společnosti ze dne 14. 2. 2020, kdy měly být KO odvolány všechny plné moci k zastupování společnosti S , KO se má i nadále vydávat za advokátku této společnosti, zvláště je pak odvolána plná moc v řízení vedeném před KS v Brně, pod č.j. dále je výslovně uvedeno, že jednatelka společnosti S , D B byla odvolána z funkce jednatelky ke dni 13. 2. 2020.
- Kupní smlouva založena na čl. OO kárného spisu, jedná se o kupní smlouvu, ze dne 3. 9. 2020, uzavřenou mezi společnostmi X jako prodávající a společností I jako kupující, podstatným zjištěním pro tuto kárnou věc je pak ujednání uvedené v preambuli této smlouvy, ze které vyplývá, že prodávající společnost dne 31. 8. 2020 platně odstoupila od kupní smlouvy se společností S , s tím, že společností S : bylo odstoupení od smlouvy doručeno dne 2. 9. 2020, s tím, že kopie odstoupení od smlouvy, včetně doručky, tvoří přílohu č. 1 této smlouvy.
- Potvrzení o převzetí písemnosti, založené na čl. PP kárného spisu, jedná se o listinu sepsanou L H v postavení jednatele společnosti S , datovanou dne 3. 9. 2020, ze které kárný senát zjistil, že jednatelem společnosti S , převzal dne 3. 9. 2020, od společnosti X , listinu s názvem odstoupení od smlouvy s ověřeným podpisem ze dne 31. 8. 2020 a listinu s názvem výzva k součinnosti ze dne 3. 9. 2020.
- Notářský zápis, ze dne 27. 5. 2021, založený na čl. RR kárného spisu, ze kterého kárný senát zjistil, že se jedná o NZ sepsaný notářkou JUDr. K , a jehož předmětem je souhlasné prohlášení společnosti X a společností S , zastoupené jednatelem D B s tím, že je přílohou tohoto zápisu i rozhodnutí MS v Praze, ze dne 2. 6. 2020, č.j. které nabylo právní moci 25. 6. 2020 a kterým bylo určeno jako nicotné rozhodnutí společnosti S : o jejím odvolání z funkce. Takto shora označení účastníci učinili před notářkou souhlasné prohlášení tak, že kupní smlouva uzavřená dne 28. 3. 2018, mezi společnostmi X jako prodávající a společností S jako kupující, jejímž předmětem byly nemovitosti zapsané na LV č. pro k.ú. byla tímto notářským zápisem prohlášena za neplatnou, a to v důsledku odstoupení prodávajícího od této smlouvy, učiněné dne 31. 8. 2020, a to z důvodu nezaplacení sjednané kupní ceny kupujícím.
- Souhlasné prohlášení, ze dne 3. 9. 2020, založené na čl. TT kárného spisu, tvořící přílohu č. 5 notářského zápisu na čl. RR kárného spisu, ze kterého kárný senát zjistil, že se jedná o prohlášení společnosti X v pozici prodávající a společností S v pozici kupující o odstoupení prodávajícího od kupní smlouvy, ze dne 28. 3. 2018, jejímž předmětem byly nemovitosti zapsané na LV č. pro k.ú. . Podpis jednatelky

společnosti S D B je ověřen s datem 3. 9. 2020, advokátkou JUDr. Š Č .

- Odstoupení od smlouvy, ze dne 31. 8. 2020, založené na čl. UU kárného spisu, ze které kárný senát zjistil, že se jedná o odstoupení od kupní smlouvy ze dne 19. 3. 2018, učiněné společností X iako prodávajícím, a to z důvodu nezaplacení sjednané celé kupní ceny ve výši kdy část kupní ceny ve výši musel prodávající vrátit jako mylnou platbu a obdržel tedy jen část sjednané kupní ceny ve výši
Toto odstoupení učinil za společnost X její statutární ředitel, jehož podpis byl na této listině ověřen dne 31. 8. 2020, a tuto listinu měla dle ručně psaného potvrzení ze dne 2. 9. 2020 převzít za společnost S paní B
- Usnesení o příklepu založené na čl. VV kárného spisu, jedná se o rozhodnutí stěžovatelky, ze dne 28. 5. 2021, kterým stěžovatelka uděluje příklep dražiteli, a to v důsledku zaplacení nejvyššího podání v elektronické dražbě nemovitých věcí, kterými jsou nemovitosti povinného společnosti S zapsané na LV č. , pro k.ú. .
- Návrh na jmenování opatrovníka založený na čl. WW kárného spisu, jedná se o písemnost sepsanou KO jménem V Ř , datovanou dne 16. 2. 2021, kterou tento navrhovatel požaduje jmenovat opatrovníka společnosti S když je dle navrhovatele sporné, kdo je oprávněn zastupovat společnost S
- Usnesení MS v Praze, založené na čl. XX kárného spisu, ze kterého kárný senát zjistil, že se jedná o rozhodnutí insolvenčního soudu, ze dne 10. 8. 2020, pod č.j. , ve věci insolvenčního dlužníka společnosti S k návrhu insolvenčních věřitelů, mimo jiné společnosti R zastoupenou KO, kterým se nařizuje předběžné opatření, dle kterého se umožňuje provést stěžovatelce prodej nemovitostí zapsaných na LV č. , pro k.ú. .
- Kupní smlouva, založená na čl. DDD kárného spisu, ze které kárný senát zjistil, že se jedná o fotokopii kupní smlouvy uzavřené mezi prodávajícím společností X a kupující společností S zastoupené jednatelem Mgr. M. G , která je oběma smluvními stranami podepsána dne 19. 3. 2018, s tím, že téhož dne je ověřen podpis prodávajícího advokátkou Mgr. K T a legalizace podpisu jednatele kupující společnosti S je provedena notářkou dne 28. 3. 2018. Předmětem kupní smlouvy jsou nemovitosti zapsané na LV , pro k.ú. S , a dohodnutá kupní cena činí
- Dohoda o narovnání, založená na čl. EEE kárného spisu, ze dne 27. 5. 2021, mezi společnostmi S , zastoupenou D B společností X a společností L z níž kárný senát zjistil, že se jedná o dohodu o úhradě a vrácení kupní ceny, ve vztahu mezi společnostmi X a S když společnost X obdržela částku iako část kupní ceny od společnosti R , které musela tuto částku vrátit z důvodu mylné platby, v důsledku čehož dne 3. 9. 2020 odstoupila společnost X od této kupní smlouvy, a téhož dne uzavřela společnost X kupní smlouvu se společností L jejímž předmětem byly tytéž nemovitosti za kupní cenu ve výši

11. Kárný senát dospěl k závěru, že vinu KO ve skutku 1) lze dovést i přímo ze samotné podstaty – povahy insolvenčního řízení. KO zastupovala v insolvenčním řízení dlužníka – úpadce a v průběhu tohoto řízení, zároveň převzala zastupování insolvenčního věřitele, a to vše v situaci kdy i v průběhu takto vedeného insolvenčního řízení, zastupuje úpadce v exekučním řízení, vedeném u exekutorského úřadu pro Prahu 8. Na tomto faktu nic nezmění ani ta

skutečnost, které si je kárný senát při svém rozhodování vědom, že zahájením insolvenčního řízení se přerušují všechna dosud zahájena řízení, a tedy i předmětné exekuční řízení.

Obhajoba KO, že zastupovala zájmy prezentované jednatelem společnosti S₁ – pana V. Ř₁, je vyvrácena veřejně přístupnými záznamy z obchodního rejstříku, když v době, ve které KO přebírá zastupování ve skutku 1, již nebyl V. Ř₁ jednatelem společnosti S₁.

Ze spisu MS v Praze, č.j. , zejména z jeho usnesení ze dne 2. 6. 2020, je zřejmé, že tímto rozhodnutím, které nabylo právní moci 25. 6. 2020, určil tento soud nicotným rozhodnutím jediného společníka v působnosti valné hromady ze dne 2. 12. 2019. Jedná se o rozhodnutí valné hromady společnosti S₁, kterým měla být D. B₁ odvolána z funkce jednatelky, a novým jednatelem byl jmenován V. Ř₁.

Kárný senát dále při svém rozhodování o vině KO vyšel z odůvodnění usnesení Vrchního soudu v Praze, č. j. . listina založená jako příloha kárného žalobce ke kárnému spisu, dle doplnění dokazování ze dne 21. 2. 2022. Kárný senát pak při svém rozhodování o vině KO, vyšel zejména z okolností popsanych v článku 13 a násl. odůvodnění tohoto rozhodnutí. Vrchní soud pak konstatuje, že pokud Městský soud v Praze, svým usnesením ze dne 2. 6. 2020, č.j. , které nabylo právní moci dne 25. 6. 2020, určil nicotnost rozhodnutí jediného společníka v působnosti valné hromady společnosti S₁ ze dne 2. 12. 2019, je pak zřejmé, že pokud KO uvádí, že jednala ve shodě se zájmy V. Ř₁ a D. B₁, pak se musela od jednoho či druhého dozvědět, že valná hromada z 2. 12. 2019 byla prohlášena za nicotnou, a že D. B₁ byla opětovně a pro jistotu z funkce jednatelky odvolána již ke dni 13. 2. 2020. Kárný senát je pak přesvědčen, že obrana KO, v tom směru, že V. Ř₁ nebyl nikdy platně odvolán z funkce jednatele a KO jej stále považovala za jediného oprávněného vystupovat za společnost, když si musela být vědoma, že V. Ř₁ nebyl nikdy platně jmenován jednatelem, neobstojí. Kárný senát v této souvislosti odkazuje na závěr vrchního soudu o vadnosti právního názoru podatele k návrhu na zahájení řízení, dle kterého vyslovení nicotnosti rozhodnutí jediného společníka v působnosti valné hromady mělo za následek nemožnost následného odvolání dotčené osoby z funkce jednatele a „přetrvání“ jeho jednatelských oprávnění za společnost do současnosti. Tento názor vrchní soud nesdílel a posoudil také další jednání D. B₁, pokud udělila KO plnou moc k zastupování společnosti S₁ dne 20. 5. 2021, za jednání jednoznačně neplatné. Kárný senát v této souvislosti uzavírá, že KO byla D. B₁ či V. Ř₁, seznámena s usnesením Městského soudu v Praze, č.j. , kterým byla určena nicotnost rozhodnutí jediného společníka v působnosti valné hromady společnosti S₁.

Kárný senát je dále přesvědčen, že KO byla seznámena se shora uvedeným usnesením MS v Praze, i sdělením společnosti S₁ ze dne 15. 6. 2021, založeným na čl. NN kárného spisu, ve kterém jeho zpracovatel zároveň urguje své sdělení o téže skutečnosti, datované již ze dne 14. 2. 2020. KO dále nemohla být v dobré víře v informace domnělé jednatelky paní B₁ a to zejména po jejím odvolání z této funkce, ke kterému došlo dne 13. 2. 2020, a bylo řádně vyznačeno v obchodním rejstříku.

Kárný senát dále vyšel ze zápisů společnosti S₁ v obchodním rejstříku, z nichž mimo jiné vyplývá, že ke dni 14. 2. 2020 byl z OR vymazán jako jednatel společnosti S₁ V. Ř₁. I z tohoto důkazu je pak zřejmé, že obhajoba KO vycházela z toho, že V. Ř₁ je jediným oprávněným zástupcem společnosti S₁ nemůže být úspěšná.

Vinu KO pak senát spatřuje i ve sděleních KO ve svých vyjádřeních ke kárné žalobě, z 11. 2. 2022, že registrovala dvě nepřátelené skupiny, které se snažily převzít vedení a vliv ve společnosti S₁, s tím, že jedna skupina byla reprezentována V. Ř₁ a D. B₁, a druhá skupina N₁ a K₁.

Tyto skutečnosti mají svůj význam pro rozhodnutí o vině KO ve skutku 2) kárné žaloby, neboť kárný senát dospěl k závěru, že KO přebírá zastupování klientů, s tím, že jí muselo být známo, že každý z těchto klientů reprezentuje jinou zájmovou skupinu, když v době spáchání skutku 2) (17. 5. 2021) již musela vědět, že společnost S je ovládána jinou skupinou než společnost L.

Vinu KO, pokud jde o skutek 2), spatřuje kárný senát i v té skutečnosti, že KO muselo být zřejmé, již ze samotného procesního postavení klientů v jednotlivých řízeních, může dojít ke střetu zájmů mezi povinným z exekuce – společností S a společností L, která se domáhala vynětí nemovitých věcí z probíhající exekuce na majetek společnosti S, o němž tvrdila, že je jeho vlastníkem, to vše v situaci, kdy údajně vycházela z dohody mezi klienty, která však byla ústní a jejíž obsah není žádným způsobem prokazován. Kárný senát v této souvislosti zdůrazňuje, že již v této době KO věděla o protichůdných zájmech dvou různých zájmových skupin prezentovaných na jedné straně R a na straně druhé K a N.

Kárný senát má za to, že v kárném řízení bylo prokázáno, že se zájmy klientů KO, popsané shora, dostaly do rozporu i fakticky, když společnost S a společnost L v určité chvíli ovládaly různé osoby, jejichž zájmy byly ve vzájemné kolizi. Tyto skutečnosti jsou pak zřejmé z opakovaných vyjádření KO, ve kterých opakovaně zdůrazňovala, že podstata sporu spočívala v rozdílných zájmech dvou zájmových skupin (například ve svém vyjádření ze dne 11. 2. 2022 ...*„jednalo se o spor o nemovitosti, které byly i předmětem vylučovací žaloby společnosti L“*, ...viz. str. 7 jejího vyjádření ...*„jediným východiskem bylo podání vylučovací žaloby proti společnosti C“*), obdobně pak odpověď KO k dotazu Mgr. Z u ústního jednání ze dne 12. 5. 2022 ...*„žalobu na vyloučení věci jsem podávala pouze proto, abych zabránila konání dražby nemovitostí ... předmětná žaloba byla podle mne jediným prostředkem, abych dražbě zabránila...“*

Z těchto vyjádření samotné KO pak kárný senát dovodil a má za prokázané, že společnost S a společnost L byly ve vzájemné kolizi, a to i v situaci kdy společnost L podává žalobu na vyloučení věci z exekuce, vedené na společnost S. Již v této době muselo být KO zcela zřejmé, že každou z těchto společností ovládá jiná zájmová skupina, zároveň, že zájmy těchto skupin nejsou ve shodě. Muselo jí být známo, že tyto dvě skupiny mezi sebou soupeří o ovládnutí společnosti S, respektive soupeří o získání vlastnického práva k nemovitostem, které byly předmětem vylučovací žaloby. K tomuto závěru se kárný senát kloní i s ohledem na podle něj vykonstruované odstoupení od kupní smlouvy, na jejímž podkladě následně došlo k podání vylučovací žaloby.

V této souvislosti neobstojí obhajoba KO, že se jako advokátka řídila dohodou uzavřenou mezi jejími klienty, když to samo o sobě nevyklučuje povinnost advokáta odmítnout zastupování klienta, jehož zájmy mohou být v rozporu se zájmy druhého klienta. Tyto okolnosti byly dle mínění kárného senátu pro KO zcela jednoznačně zjištělné, a to i z veřejně dostupných údajů, např. z obchodního rejstříku.

12. Na podkladě shora popsaných úvah, pak kárný senát dochází k závěru, že se KO dopustila obou skutků popsaných v kárné žalobě.

Kárný senát dospěl k jednoznačnému závěru, že KO při výkonu advokacie nejednala v souladu se zákonem o advokacii a nedodržovala pravidla profesionální etiky.

Pokud jde o skutky 1 a 2 výroku rozhodnutí, pak KO svým jednáním popsaným v těchto skutcích porušila ustanovení § 16 odst. 2 věty před středníkem zákona o advokacii, ustanovení

§ 17 zákona o advokacii, ve spojení s článkem 4 odst. 1 etického kodexu a zároveň ustanovení § 19 odst. 1 písm. a) zákona o advokacii.

Kárný senát skutek 1 a 2 nekvalifikoval oproti návrhu kárného žalobce, jako porušení ustanovení § 19 odst. 1 písm. c) zákona o advokacii, a to s ohledem na dosavadní, v době vydání rozhodnutí již ustálenou praxi správních soudů, ze které mimo jiné vyplývá, že pro použití této právní kvalifikace je nutno popsat konkrétní informace, kterou KO zneužila při poskytnutí právní služby dalšímu klientovi. Jelikož tyto informace se nepodařilo v průběhu kárného řízení zkonkretizovat, nebyly ani kárným žalobcem řádně tvrzeny a konkrétní informace nevyplynuly ani z provedeného dokazování, nebyla tato právní kvalifikace kárným senátem použita.

Naproti tomu kárný senát je přesvědčen, že s ohledem na jeho odůvodnění je zcela přiléhavým kvalifikovat jednání KO ve smyslu § 19 odst. 1 písm. a) zákona o advokacii, tedy, že KO neodmítla poskytnutí právních služeb, ačkoliv v téže věci již poskytla právní služby jinému, jehož zájmy jsou v rozporu se zájmy toho, kdo o poskytnutí právních služeb žádá.

Kárný senát je přesvědčen, že k této skutečnosti v dané právní věci nedošlo pouze teoreticky, ale bylo prokázáno, že zájmy jednotlivých klientů KO byly protichůdné i fakticky.

Kárný senát zároveň dospěl k závěru, že jednání KO, popsané v kárné žalobě, dosáhlo intenzity předpokládané ustanovení § 32 odst. 2 zákona o advokacii, s tím, že se jedná o závažné zaviněné porušení povinností stanovených advokátovi tímto zákonem nebo stavovským předpisem.

13. Pokud jde o uložené kárné opatření, pak kárný senát s ohledem na závažnost porušení povinností advokáta, dále s ohledem na jejich dlouhodobé trvání, dále na vědomost KO o nesprávnosti jejich závěrů a zejména pak jí tvrzených předpokladů pro správnost jejího postupu, ukládal kárné opatření ve smyslu § 32 odst. 3 písm. c) zákona o advokacii, tedy pokutu, když dle jeho názoru kárné opatření ve smyslu napomenutí ani veřejného napomenutí, není způsobilým kárným opatřením, pro kárným senátem zjištěnou závažnost porušení předpisů o advokacii ze strany KO.

Kárný senát ukládal pokutu ve výši pětinasobku minimální mzdy zjištěné k datu vydání kárného rozhodnutí ve výši 16.200 Kč, tedy celkem 81.000 Kč.

Kárný senát je přesvědčen, že takto určená výše pokuty odpovídá zjištěnému porušení předpisů o advokacii, jedná se o pokutu, která je ještě ukládána na samé spodní hranici pro ukládání pokuty, ve smyslu ZA, když lze uložit pokutu až do výše 100 násobku minimální měsíční mzdy.

Kárný senát je dále přesvědčen, že takto uložená pokuta odpovídá jak principům individuální, tak i generální represe pro ukládání správních trestů, když se nejedná o pokutu ve výši, která by byla pro KO likvidační, jedná se o advokátku se sídlem v

i

Kárný senát je zároveň přesvědčen, že takto určená výše pokuty je i dostatečným poučením pro další advokáty, kteří by obdobným způsobem přijímali klienty v situaci kdy je zcela evidentní, že jejich zájmy mohou být v rozporu se zájmy jejich klientů dřívějších.

14. Protože kárný senát vyslovil, že se kárně obviněná dopustila kárného provinění, zavázal ji současně podle § 33a odst. 2 zákona o advokacii k náhradě nákladů kárného řízení ve výši 8.000 Kč, tedy jednorázovou částkou ve výši stanovené usnesením představenstva České advokátní komory, z 12. října 1999 uveřejněným pod číslem 2/1999 v částce 3 Věstníku České advokátní komory, ve znění účinném v době podání kárné žaloby.

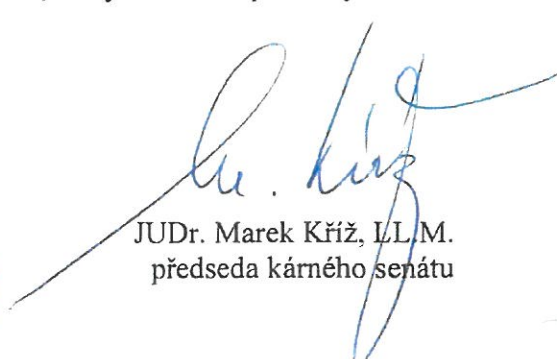

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí může účastník kárného řízení podat do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení odvolání k rukám předsedy kárné komise podáním adresovaným do sídla České advokátní komory. Odvolání má odkladný účinek.

K podání odvolání není oprávněn ten účastník, který se tohoto práva výslovně vzdal.

Brno, 19. 10. 2022

JUDr. Marek Kříž, LL.M.
předseda kárného senátu

Doložka z konverze dokumentu do elektronické podoby – z moci úřední

Dokument 168122700-427973-241023120325.pdf vznikl převedením listinného dokumentu do elektronického dokumentu pod pořadovým číslem **168122700-427973-241023120325**. Vzniklý dokument obsahem odpovídá vstupnímu dokumentu. Počet stran dokumentu: **16**

Vstup neobsahoval viditelný prvek, který nelze plně přenést na výstup.

Konverzi provedl subjekt: ČESKÁ ADVOKÁTNÍ KOMORA, IČ: 66000777

Pracoviště: ČESKÁ ADVOKÁTNÍ KOMORA

Datum vyhotovení: **23.10.2024**

Jméno a příjmení osoby, která konverzi provedla: EVA ŠEVČÍKOVÁ

Poznámka:

Konverzí dokumentu se nepotvrzuje správnost a pravdivost údajů obsažených v dokumentu a jejich soulad s právními předpisy. Kontrolu doložky lze provést v centrální evidenci doložek na adrese <https://www.czechpoint.cz/overovacidolozky>.

168122700-427973-241023120325

K 3/2022

Toto kárné rozhodnutí nabylo

právní moci dne 10. 10. 2024

KÁRNÁ KOMISE

České advokátní komory

V Praze dne 21. 10. 2024

ROZHODNUTÍ ODVOLACÍHO KÁRNÉHO SENÁTU

Odvolací kárný senát odvolací kárné komise České advokátní komory složený z předsedy JUDr. Jana Kohouta a členů JUDr. Ivo Jahelky a JUDr. Davida Šimonka, rozhodl dne 23. 4. 2024 ve věci kárně obviněné JUDr. **V.R.**, LL.M., advokátky ev. č. , se sídlem , zastoupené JUDr. **M.K.**, LL.M., advokátem ev. č. , vykonávajícím advokacii ve společnosti , se sídlem , o odvolání kárně obviněné proti rozhodnutí kárného senátu kárné komise České advokátní komory ze dne 19. října 2022, sp. zn. K 3/2022,

t a k t o:

Odvolání kárně obviněné ze dne 13. prosince 2023 proti rozhodnutí kárného senátu kárné komise České advokátní komory ze dne 19. října 2022, sp. zn. K 3/2022, se podle § 32 písm. c) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 244/1996 Sb., kterou se podle zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, stanoví kárný řád (advokátní kárný řád), ve znění pozdějších předpisů, z a m í á a napadené rozhodnutí se potvrzuje.

O d ů v o d n ě n í:

1. Napadeným kárným rozhodnutím byla kárně obviněná uznána kárně vinnou, že se dopustila kárného provinění tím, že:

- 1) dne 15. 7. 2020 převzala v insolvenčním řízení vedeném u Městského soudu v Praze pod sp. zn. (dále jen „**Insolvenční řízení**“) ve věci úpadce společnosti S, IČO , se sídlem , ří (dále jen „**S**“), právní zastoupení věřitele společnosti R, IČO , se sídlem (dále jen „**R**“), ačkoli společnost S, zastupuje v exekučním řízení vedeném u Exekutorského úřadu Praha 8 pod sp. zn. (dále jen „**Exekuční řízení**“), a to na základě plné moci ze dne 10. 1. 2020,
- 2) dne 17. 5. 2021 převzala v řízení o vyloučení nemovitých věcí z exekuce vedeném na majetek společnosti S u Exekutorského úřadu Praha 8 pod sp. zn. (dále jen „**Rízení o vyloučení nemovitých věcí**“), právní zastoupení společnosti L, IČO , se sídlem (dále jen „**L**“), ačkoli společnost S, zastupuje v Exekučním řízení, a to na základě plné moci ze dne 10. 1. 2020,

tedy

ad 1)

- při výkonu advokacie nejednala čestně a svědomitě,
- při výkonu advokacie nepostupovala tak, aby nesnižovala důstojnost advokátního stavu a za tím účelem nedodržovala pravidla profesionální etiky a pravidla soutěže ukládající jí poctivým, čestným a slušným chováním přispívat k důstojnosti a vážnosti advokátního stavu,
- neodmítla poskytnutí právních služeb, ačkoli v téže věci již poskytla právní služby jinému, jehož zájmy jsou v rozporu se zájmy toho, kdo o poskytnutí právních služeb žádá,

ad 2)

- při výkonu advokacie nejednala čestně a svědomitě,
- při výkonu advokacie nepostupovala tak, aby nesnižovala důstojnost advokátního stavu a za tím účelem nedodržovala pravidla profesionální etiky a pravidla soutěže ukládající jí poctivým, čestným a slušným chováním přispívat k důstojnosti a vážnosti advokátního stavu,
- neodmítla poskytnutí právních služeb, ačkoli v téže věci již poskytla právní služby jinému, jehož zájmy jsou v rozporu se zájmy toho, kdo o poskytnutí právních služeb žádá,

čímž dle napadeného kárného rozhodnutí porušila

ad 1)

- ustanovení § 16 odst. 2 věty před středníkem zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon o advokacii**“),
- ustanovení § 17 zákona o advokacii ve spojení s článkem 4 odst. 1 usnesení představenstva České advokátní komory č. 1/1997 Věstníku, kterým se stanoví pravidla profesionální etiky a pravidla soutěže advokátů České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**etický kodex**“),
- ustanovení § 19 odst. 1 písm. a) zákona o advokacii.

ad 2)

- ustanovení § 16 odst. 2 věty před středníkem zákona o advokacii,
- ustanovení § 17 zákona o advokacii ve spojení s článkem 4 odst. 1 etického kodexu,
- ustanovení § 19 odst. 1 písm. a) zákona o advokacii.

2. Za uvedená kárná provinění bylo kárně obviněné kárným senátem kárné komise České advokátní komory podle ust. § 32 odst. 3 písm. c) zákona o advokacii uloženo kárné opatření – **pokuta ve výši 81.000 Kč** a rovněž bylo kárně obviněné uloženo, aby zaplatila částku 8.000 Kč jako náhradu nákladů kárného řízení.

3. Proti kárnému rozhodnutí podala kárně obviněná dne 13. prosince 2023 odvolání, ve kterém uvedla, že napadá kárné rozhodnutí co do všech jeho výroků o vině, všech výroků rozhodnutí o uložení kárného opatření, jakož i všech výroků na tyto výroky obsahově navazujících a domáhá se rozhodnutí o zrušení a vrácení zpět kárnému senátu dle § 35 odst. 3 zákona o advokacii či rozhodnutí o zproštění viny kárně obviněné v plném rozsahu dle § 35 odst. 3 zákona o advokacii s tím, že ve lhůtě 15 pracovních dnů toto své odvolání podrobně odůvodní a toto své odůvodnění k odvolání dne 12. ledna 2024 skutečně doplnila s tím, že:

(a) kárně obviněná podává odvolání proti všem výrokům kárného rozhodnutí s tím že:

(i) **[neexistence střetu zájmů, neexistence zneužití informací]** v kárném řízení tvrdila a prokazovala, že neexistoval střet zájmů, když pokyny klientů kárně obviněné, pana V. Ř. a D. G. M. byly učiněny vždy s ohledem na jejich dohodu o společném postupu, a rovněž zde neexistovaly informace, které by mohla zneužít či zvýhodnit toho, kdo o právní služby žádá. Zneužití informací nebylo v kárném řízení prokázáno vůbec;

(ii) Kárný senát učinil závěr, že kárně obviněná měla v Insolvenčním řízení zastupovat dlužníka – úpadce (společnost S.) a v průběhu tohoto řízení, měla zároveň převzít zastupování insolvenčního věřitele (společnost R. - bod 11 odůvodnění Kárného rozhodnutí.

(iii) Tento závěr v Kárném rozhodnutí je nepravdivý. Kárně obviněná nikdy společnost S. v Insolvenčním řízení nezastupovala. Pokud se kárný senát odvolává na to, že kárně obviněná měla převzít v daném Insolvenčním řízení zastupování věřitele, pak ale v kárném řízení vyšlo najevo, že věřitele, společnost R. zastupovala kárně obviněná pouze při jediném jednání insolvenčního soudu dne 21. 7. 2020, přímo na základě dohody a výslovného pokynu všech dotčených klientů, a to společnosti S development, R. , pana V. Ř. a D. G. M. . Toto kárně obviněná kárnému senátu rovněž řádně doložila. Kárný senát však na toto vůbec nereflektoval a absolutně vůli klientů nezohlednil, a přitom pro závěr o tom, zdali kárně obviněná jednala ve střetu zájmů je tato skutečnost naprosto zásadní.

(iv) **[nemožnost určení jednatele společnosti]** kárný senát dále došel k závěru, že kárně obviněná měla zastupovat zájmy reprezentované jednatelem společnosti S development, pana V Ř. , když tento již v době převzetí zastoupení nebyl jednatelem této společnosti. V Kárném rozhodnutí se pak odkazuje na usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 2. 6. 2020, č.j. 5 Cmo 238/2021, který měl určit nicotnost rozhodnutí jediného společníka v působnosti valné hromady společnosti S. a o tomto se měla kárně obviněná dozvědět buď od samotného pana V Ř. nebo od D. B. a tato měla být opětovně odvolána z funkce (údajně pro jistotu) již ke dni 13. 2. 2020, a tedy si kárně obviněná měla být vědoma toho, že pan V Ř. nebyl nikdy platně jmenován do funkce jednatele;

(v) závěr Kárného senátu je poměrně překvapivý, když otázka toho, kdo je oprávněn za společnost S. jednat, nebyla nejen v době jednání, které je kárně obviněné kladeno za vinu, ale ani nejméně dva roky poté, vůbec vyřešena. Kárně obviněná si dovoluje odkázat na dvě usnesení Městského soudu v Praze, a to ze dne 21. 12. 2021, č. j.

a usnesení ze dne 21. 12. 2021, č.j. (tedy vydaná později, než citované usnesení Vrchního soudu v Praze), ze kterých se shodně podává, že „řízení ve věci samé je na samém počátku a teprve po provedeném dokazování bude možno určit, zda je zde vůbec osoba, která je jednatelem společnosti, a kdo touto osobou je. Podle názoru odvolacího soudu by proto bylo v rozporu se zásadou rovnosti zbraní prosazovanou zejména v rozhodnutích Ústavního soudu jednu ze sporných procesních stran fakticky zbavit možnosti aktivně vystupovat, jak se o to navrhovatelé snaží. Skutečnost, že není najisto postaveno, zda byla účastnice řízení 2/ řádně zvolena jednatelkou účastnice řízení 1/, která bude (kromě dalších skutečností podstatných pro rozhodnutí) předmětem dokazování v řízení ve věci samé, za této situace podle názoru odvolacího soudu důvodem pro vydání předběžného opatření být nemůže.“ Zjevně ani soud po dalším roce neměl postaveno najisto, kdo je jednatelem společnosti S

(vi) nelze tedy v žádném případě uzavřít, že by snad kárně obviněná si měla být vědoma toho, kdo je jednatelem a kdo byl platně jmenován do funkce společnosti S. , toto jí klást k tíži, když Kárnému senátu ani nepřísluší takové závěry činit a hodnotit platnost či neplatnost jmenování do funkce jednatele, když toto nebylo v době jednání klientů kárně obviněné postaveno najisto. Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 2. 6. 2020, č.j. na které Kárné rozhodnutí odkazuje, neřeší vůbec to, zdali byl do funkce jednatele společnosti S pan V Ř platně jmenován nebo ne a kárně obviněná, natož Kárný senát si to sám posoudit nemůže;

(vii) kárně obviněná tak jednala v zájmu a na pokyn klientů, nikoliv v jejich rozporu, když § 19 odst. 1 písm. a) zákona o advokacii mluví na situace, kdy si je advokát vědom kolize zájmů a zjevně s nimi jedná v rozporu, což zjevně není zdejší případ;

(viii) [nemožnost střetu zájmů společnosti a pana V Ř] rovněž nelze odhlédnout od toho, že pan V Ř nemohl nikdy jednat a být ve střetu zájmů se společností S již z toho důvodu, že oba tyto subjekty byly společně spoludlužníky ze smlouvy o úvěru. Je tedy zřejmé, že společným zájmem těchto subjektů, coby solidárních dlužníků, bylo zaplatit úvěr, ze kterého byli oba společně a nerozdílně zavázáni, a že tedy všechny kroky směřovaly k záchraně majetku před jeho tunelováním.

(ix) pan V Ř , coby odvolaný jednatel společnosti S , nevedl žádné spory proti společnosti S , ale primárně proti osobám, které tuto společnost protiprávně ovládly, což bylo kárnému senátu zdůrazňováno, avšak tento na to vůbec nebral ohled;

(x) v předmětném řízení se jedná o velmi komplikovaný vztah všech řízení, které jsou však v Kárném rozhodnutí značně zkresleny a bagatelizovány. V žádném případě se nejedná o to, že by snad kárně obviněná převzala právní zastoupení, a přitom si byla vědoma toho, že pan V Ř nemůže za společnost S jednat. Naopak, v řízení kárně obviněná vysvětlovala a prokazovala, že ke střetu zájmů nemohlo docházet. Pan D M a pan V Ř byli v dané době obchodními partnery, kteří jednali v uvedených případech v naprosté shodě a jejich postup byl mezi nimi koordinován. Nemohlo tak dojít ke střetu zájmů, když osoby, které se minimálně považovaly za platně zvolený statutární orgán, jednaly ve shodě. V tomto ohledu si dovoluje kárně obviněná odkázat na rozhodnutí kárné komise č.j. podle kterého „nelze klást advokátovi za vinu, když se cítí zavázán plnou mocí jí udělenou původním statutárním orgánem, který byl následně odvolán.“ Opačný postup by dle kárného senátu představoval porušení povinnosti advokáta řádně hájit zájmy svého klienta;

(xi) pokud kárně obviněná postupovala v souladu s pokyny svých klientů, měla přehled o celé věci a znala konzistentní názor a pokyny jak pana V Ř , tak pana D G M , nemohla se dopustit takového jednání, které by bylo proti ustanovením zákona o advokacii;

(xii) k bodu 1) kárného obvinění uvádí, že se účastnila pouze jednoho jednání ins. soudu, ke kterému byla zmocněna. Kárně obviněná nepodávala žádné přípisy a žádné ji nebyly doručovány, byla účastna pouze jednoho jediného jednání schůze věřitelů, a to z důvodu znalosti všech souvislostí, když na účasti na jednání oba klienti, vzhledem ke komplikovanosti situace, oba trvali. To je ostatně patrné z listin, které jsou uveřejněny v předmětném insolvenčním řízení, že o „zastoupení“ hovoří v hlavičkách podání pouze jiní účastníci, kteří i jméno kárně obviněné nesprávně přepisují Kárně obviněná neposkytovala žádné jiné ani další služby mimo jednání věřitelů. Z kárného

rozhodnutí nelze seznat, o jakou tutéž věc nebo věc související se má jednat, když všichni dotčení klienti jednají ve shodě

(xiii) [S není účastník řízení] k bodu 2) kárného obvinění uvádí, že žaloba byla podána proti společnosti C, která v době podání žaloby však již nebyla věřitelkou společnosti S. Řízení bylo ukončeno v rámci jediného jednání a společnost S ani nebyla účastníkem tohoto řízení, když se v daném řízení o jejích právech a povinnostech vůbec nejednalo.

(xiv) [aplikace ustanovení § 19 odst. 1 písm. a) zákona o advokacii, zastoupení na základě výslovné žádosti klientů] ustanovení § 19 odst. 1 písm. a) zákona o advokacii stanoví, že advokát je povinen poskytnutí právních služeb odmítnout, jestliže v téže věci nebo ve věci související již poskytl právní služby jinému, jehož zájmy jsou v rozporu se zájmy toho, kdo o poskytnutí právních služeb žádá. Pro aplikaci tohoto ustanovení je pak nezbytné posoudit, o jaký konkrétní potencionální rozpor se má či může v posuzovaném případě jednat, ale i to, jak je tento rozpor vnímán a hodnocen ze strany zastupovaných osob. Tj. jaký je charakter jejich zájmů a čím je tento jejich zájem vyjádřen. Nelze proto stejně hodnotit situaci, kdy advokát do kolizního zastoupení vstoupí bez vědomí a souhlasu klienta a jedná tak zcela evidentně k jeho újmě, na rozdíl od situace, kdy takovéto společné zastoupení všichni klienti nejenom akceptují, ale přímo vyžadují, a to i při vědomí potencionální kolize v jejich zájmech, což je právě zdejší případ.

(xv) kárný senát však vůbec nezohlednil, že klienti výslovně vyžadovali zastoupení kárně obviněné a případný potencionální rozpor nebyl ze strany těchto zastupovaných osob vnímán negativně. Je pak s podivem, že kárný senát, absolutně bez ohledu na danou situaci a k tomu vedené dokazování, pak konstatuje střet zájmů, aniž by vůbec zohlednil, jak byl tento potencionální rozpor vnímán klienty, kdy evidentně rozhoduje za ně, penalizuje kárně obviněnou proti jejich vůli (ostatně kárnou stížnost nepodalí klienti, ale exekutorka, jejímž jediným zájmem bylo nemovitosti za každou cenu zpeněžit, neboť na tomto byla osobně a finančně zainteresována);

(xvi) kárný senát však naprosto ignoroval, že do tohoto zastoupení kárně obviněná vstoupila s plným vědomím a na žádost všech klientů, nejednala k jejich újmě, a toto zastoupení všichni klienti nejenom akceptovali, ale přímo vyžadovali, a to i při vědomí potencionální kolize v jejich zájmech. **Kárně obviněná tak do kolizního zastoupení vstoupila na základě výslovného pokynu a předchozí dohody klientů, kteří si právní pomoc kárně obviněné výslovně vyžádali.** Naopak, kdyby kárně obviněná klienty ponechala bez pomoci, mohla se naopak dopustit jiného kárného provinění, když povinností advokáta je hájit zájmy klienta;

(xvii) [výhrada vůči tvrzení nízkých výdělků] v neposlední řadě kárně obviněná je nucena se ohradit tvrzení kárného senátu, že díky tomu,

Udělená pokuta ve zdejším kárném řízení je zcela neadekvátní a nepřiměřená, nejen zcela nezohledňující majetkové poměry kárně obviněné, ale i zdejší procesní situaci. Takto vysokou pokutu je pro kárně obviněnou zcela nereálné uhradit.

4. O podaném odvolání byl vyrozuměn kárný žalobce, a to doručením stejnopisu odvolání s přípisem předsedy kárné komise ze dne 14. 12. 2023. K podanému odvolání se kárný žalobce nevyjádřil ani sám odvolání proti kárnému rozhodnutí nepodal.

5. Odvolací kárný senát odvolací kárné komise České advokátní komory (dále jen „**odvolací kárný senát**“) projednal odvolání kárně obviněné bez nařízení ústního jednání, neboť dospěl k závěru, že, ve smyslu ust. § 27 odst. 1 advokátního kárného řádu, není takovéto nařízení pro posouzení věci nezbytné.

6. Nejprve se odvolací kárný senát zabýval včasností podaného odvolání, když bylo zjištěno, že napadené rozhodnutí bylo kárně obviněné doručeno dne 2. prosince 2023, přičemž jejímu právnímu zástupci bylo kárné rozhodnutí doručeno dne 30. listopadu 2023 a kárně obviněná své odvolání doručila České advokátní komoře dne 13. prosince 2023. Odvolání tak bylo podáno v rámci předepsané patnáctidenní lhůty.

7. Pokud jde o samotný průběh kárného řízení, neshledal odvolací kárný senát žádná pochybení, neboť kárně obviněné bylo umožněno vyjádřit se ke všem skutečnostem, které jí byly kladeny za vinu, hájit se a navrhopvat důkazy, přičemž samotné kárné rozhodnutí bylo vydáno na základě úplně zjištěného skutkového stavu, a tudíž ani odvolací kárný senát nepovažoval za nutné dokazování doplnit.

8. Odvolací kárný senát podle ust. § 28 advokátního kárného řádu přezkoumal celý výrok odvoláním napadeného kárného rozhodnutí, jakož i správnost kárného řízení, které tomuto rozhodnutí předcházelo, a dospěl k závěru, že odvolání kárně obviněné není důvodné.

9. Odvolací kárný senát nejprve posuzoval, zda se staly skutky, pro něž byla podána kárná žaloba tak, jak jsou popsány pod body 1) a 2) výrokové části odvoláním napadeného kárného rozhodnutí, a toto má za prokázané.

10. Odvolací kárný senát po podrobném seznámení se s kárným rozhodnutím, s jednotlivými protokoly o jednání prvostupňového kárného senátu ve věci, jakož i s dalšími listinami, které jsou součástí kárného spisu, došel k závěru, že skutky, pro něž byly podány proti kárně obviněné předmětné kárné žaloby, se staly, bylo prokázáno, že tyto skutky jsou kárným proviněním a že je spáchala kárně obviněná.

11. Kárně obviněná se měla dopustit kárného provinění tím, že 1) dne 15. 7. 2020 převzala v Insolvenčním řízení právní zastoupení věřitele R ačkoli S zastupovala v Exekučním řízení, a to na základě plné moci ze dne 10. 1. 2020 a že 2) dne 17. 5. 2021 převzala v Řízení o vyloučení nemovitých věcí z exekuce vedeném na majetek S právní zastoupení L, ačkoli S zastupovala v Exekučním řízení, a to na základě plné moci ze dne 10. 1. 2020.

12. Odvolací kárný senát se neztotožňuje s názorem kárně obviněné ke kárnému provinění pod bodem 1), kdy tvrdí, že zde nemohla nastat situace střetu zájmů, jelikož kroky kárně obviněné byly vždy činěny s ohledem na dohodu o společném postupu jejích klientů, pana V. R. (tedy domnělého jednatele společnosti S) a pana D. G. M. (jednatele společnosti R).

13. **[neexistence střetu zájmů]** Odvolací kárný senát považuje za nesporné, že se staly skutky 1) a 2) tak, jak jsou popsány v odvoláním napadeném kárném rozhodnutí a v tomto vychází z opakovaných vyjádření kárně obviněné vyjádřených jak v jejích písemných podáních, tak při jednání kárného senátu v předmětné věci – viz například zaznamenané vyjádření kárně obviněné na straně první protokolu o jednání kárného senátu ze dne 12.5. 2022. Kárně obviněná však nesouhlasí s právním hodnocením daných skutků, kdy má za to, že si vždy

situaci řádně vyhodnotila a oprávněně došla vždy k závěru, že všechny zúčastněné osoby, tedy jak společnost S , tak společnosti R a L , jednaly ve shodném zájmu.

14. Absenci střetu zájmů kárně obviněná dovozuje, jak vyplývá z jejích opakovaných vyjádření, naposledy shrnutých v jejím odůvodnění odvolání ze dne 12. 1. 2024, zejména z pokynů panů V , Ř a D . G . M s ohledem na jejich tvrzenou dohodu o společném postupu. Tyto fyzické osoby kárně obviněná ve svých vyjádřeních uvádí jako své klienty, když za své klienty současně považuje i společnost S , společnost R i společnost L . Kárně obviněná má na jedné straně za to, že v posuzované věci nemohla vzniknout kolize mezi zastupovanými osobami, neboť všechny osoby, které zastupovala, tedy pan V , Ř , společnosti společnost R i společnost L , jednaly ve shodě a řídily se projevem vůle pana V , Ř , viz například druhý odstavec strany druhé doplnění vyjádření kárně obviněné ze dne 8. 3. 2022) na straně druhé opakovaně připouští existenci kolize ve svých jiných vyjádřeních (viz například odst. [9] závěrečného návrhu kárně obviněné podaného jejím právním zástupcem Mgr. M . K , ze dne 5. 9. 2022 nebo článek IV, třetí odstavec odůvodnění odvolání kárně obviněné, kde výslovně uvádí, že do „kolizního zastoupení vstoupila na základě výslovného pokynu a předchozí dohody klientů, kteří si právní pomoc [kárně obviněné] výslovně vyžádali“).

15. Kárně obviněná dovozuje absenci kolize zájmů mezi společnostmi S , společnostmi R a L z projevů vůle pana V , Ř , kdy jeho potvrzení o absenci kolize zájmů mezi uvedenými klienty je zaznamenáno v prohlášení pana V , Ř ze dne 11. 2. 2022. I z tohoto vyjádření je zřejmé, že jak kárně obviněná, tak pan V , Ř s ohledem na společnost S dovozují tuto absenci z vůle vyjadřované prostřednictvím pana V , Ř i

16. Vůle právnické osoby je navenek projevována prostřednictvím jejích zástupců, a to zejména prostřednictvím statutárního orgánu – tedy v případě společnosti s ručením omezeným prostřednictvím jednatele, jenž je oprávněn právnickou osobu zastupovat ve všech věcech. Zápis jednatele do obchodního rejstříku je zápisem deklaratorním a s ohledem na okolnosti případu se stalo sporným, jak připustila i sama kárně obviněná v rámci jednání kárného senátu ve věci ze dne 12. 5. 2022, kdo byl v jaké době oprávněn za společnost S jednat. Kárně obviněná tedy mohla důvodně považovat za oprávněného jednatele společnosti S pana V , Ř počátkem ledna 2020, kdy obdržela plné moci od společnosti S , podepsané za tuto společnost panem V , Ř , který v uvedené době byl i zapsaným jednatelem společnosti v obchodním rejstříku. Neexistovala tedy pro kárně obviněnou důvodná pochybnost o tom, že je oprávněna na základě udělené plné moci společnost S zastupovat.

17. V následném období však s ohledem na další okolnosti případu, jak byly projednány v rámci řízení před kárným senátem, však vznikla nejistota, kdo, nejpozději od druhé poloviny února roku 2020, byl oprávněn za společnost S jednat. Existenci této nejistoty nepopírá ve svých vyjádřeních ani kárně obviněná, když na tuto okolnost, tedy nejistotu ohledně toho, kdo je oprávněn za společnost S jednat, naposledy poukazuje ve svém odůvodnění odvolání.

18. Odvolací kárný senát tedy shrnuje často nekonzistentní obranu kárně obviněné, kdy se dle jejích tvrzení tedy jedná o situaci, kdy při zastupování třech společností, kdy první společnost, tedy S měla (dle kárného senátu i odvolacího kárného senátu

objektivně) protichůdné zájmy než (v rámci prvního skutku) společnost R a (v rámci druhého skutku) společnost L , když:

- (i) v rámci prvního skutku, tedy v Exekučním řízení zastupovala kárně obviněná S: na základě plné moci ze dne 10., resp. 21. 1. 2020 a Insolvenční řízení bylo zahájeno ke dni 27. 2. 2020 a kárně obviněná se zúčastnila jednání v insolvenční věci dlužnice S dne 21. 7. 2020 u Městského soudu v Praze jako právní zástupce navrhuující věřitelky společnosti R na základě plné moci ze dne 15. 7. 2020, tak také z hlediska věcného, kdy obě řízení jsou vedeny vůči majetku společnosti S přičemž kárně obviněná v Exekučním řízení zastupovala společnost S mimo jiné, ve věci zastavení exekuce vedené stěžovatelkou na majetek společnosti S k vymožení pohledávky společnosti C a to nejprve na základě generální plné moci, jež byla udělena kárně obviněné dne 10. 1. 2020, a která byla přílohou podání ze dne 16. 1. 2020 činěného v Exekučním řízení kárně obviněnou jako zástupkyní povinné společnosti S a následně již 21. 7. 2020 vystupovala jako právní zástupce navrhuující věřitelky společnosti R v insolvenčním řízení vedeném na majetek společnosti S ; a
- (ii) v rámci druhého skutku zastupovala kárně obviněná společnost L v řízení vedeném u Obvodního soudu pro Prahu 2, sp. zn. , proti žalované C o návrhu na vyloučení věci z výkonu rozhodnutí, kde se jednalo o nemovité věci původně vlastněné společností S kdy by úspěch společnosti L v tomto řízení měl negativní dopad na společnost S její schopnost uspokojit dluhy vymáhané v rámci Exekučního řízení;

kárně obviněná nepřiměřeně spoléhala na tvrzení pana V a Ř , že se o rozpor – konflikt zájmů mezi uvedenými společnostmi nejedná, a to navíc v situaci, kdy již bylo minimálně sporné (i) zda byl pan V Ř řádně zvolen jednatelem společnosti S rozhodnutím jediného společníka z prosince roku 2019 a (ii) kdo v dané době, tedy v době, kdy kárně obviněná přebírala zastupování společnosti R (v červenci roku 2020) a společnosti L (v květnu roku 2021), byl jednatelem společnosti S

19. Odvolací kárný senát má shodně s kárným senátem za to, že v situaci, jak je popsána výše a která je také zachycena v odůvodnění kárného rozhodnutí, zejména v jeho odstavci 11., představují posuzované skutky kárné provinění kárně obviněné, a to bez ohledu na okolnost, že odstavec 11. kárného rozhodnutí obsahuje nepřesný popis skutku v druhé větě odst. 11 kárného rozhodnutí, jak správně poznamenává kárně obviněná v prvních dvou odstavcích třetí strany svého odůvodnění odvolání. Kárně obviněná dále ve svém odůvodnění odvolání zpochybňuje argumentaci ohledně své viny tak, jak ji kárný senát posoudil také v daném odstavci 11 kárného rozhodnutí při použití závěrů usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 2. 6. 2020, č.j.

, který měl určit nicotnost rozhodnutí jediného společníka v působnosti valné hromady společnosti S , a dovozování toho, že si měla být kárně obviněná vědoma toho, že pan V Ř nebyl v prosinci roku 2019 jednatelem společnosti S

řádně zvolen, když tato otázka (tedy otázka, kdo byl a kdo v dané době je řádně zvoleným jednatelem společnosti S) nebyla jiným soudům zřejmá ani v době pozdější, tedy konkrétně v prosinci roku 2021, jak může dle tvrzení kárně obviněné vyplývat například z rozhodnutí, která kárně obviněná přiložila ke svému odůvodnění odvolání. Odvolací kárný senát uvádí, že obě okolnosti, na které kárně obviněná poukazovala s ohledem

na zpochybňování rozhodnutí kárného senátu o své vině, jsou z pohledu odvolacího kárného senátu pro posouzení kárně obviněné nerozhodná.

20. Pokud kárně obviněná mohla mít již od 14. února roku 2020 důvodné pochybnosti o tom, kdo je jednatelem společnosti S. , což muselo být kárně obviněné zřejmé z informací dostupných veřejnosti v obchodním rejstříku, když od 14. 2. 2020 byl do 4. 9. 2020 zapsaným jednatelem společnosti S. pan L. N. a od 14. 2. 2020 do nynějška (na základě zápisu z 3. 10. 2020 a následně zápisu z 22. 3. 2023) pan M. K. , nemohla se kárně obviněná v dobré víře spoléhat na prohlášení a instrukce pana V. Ř. činěná v době přebírání zastupování společností R. a L. o tom, že mezi společností S. a dalšími uvedenými společnostmi nedochází ke střetu zájmů. Pokud tak kárně obviněná argumentuje, její výklad je nesprávný a nevěrohodný. Pokud kárně obviněná opakovaně uvádí, že jejím hlavním klientem v dané věci byl pan V. Ř. tak, jak lze dovozovat z dalších listin provedených jako důkazy v kárném řízení (například zastupování společnosti S. v různých řízeních týkajících se její dceřiné společnosti S. na základě plné moci udělené kárně obviněné ze strany pana V. Ř. v roce 2019), pak převzetím zastupování společnosti S. ze strany kárně obviněné si tato tímto převzetím zastupování společnosti S. vytvořila situaci, kdy v souladu s § 19 odst. (1) a) zákona o advokacii byla následně povinna odmítnout zastupování společností R. i společnosti L. v řízeních popsanych v kárném rozhodnutí.

21. **[neexistence zneužití informací]** Pokud kárně obviněná ve svých vyjádřeních uvádí, že neexistovaly informace, které by mohly zvýhodnit toho či onoho klienta, a že zneužití takových informací nebylo v kárném řízení vůbec ve smyslu § 19 odst. 1 písm. c) zákona o advokacii prokázáno, pak odvolací kárný senát má za to, že tento argument není z pohledu kárného provinění podstatný, jelikož kárný senát (na rozdíl od kárné žaloby) kvalifikoval kárné provinění jako provinění dle § 19 odst. 1 písm. a) zákona o advokacii, přičemž na změnu právní kvalifikace skutku kárný senát kárně obviněnou řádně upozornil, jak vyplývá z protokolu o jednání kárného senátu z 22. 8. 2022.

22. **[aplikace ustanovení § 19 odst. 1 písm. a) zákona o advokacii, zastoupení na základě výslovné žádosti klientů]** Kárně obviněná se dále odvolává na to, že vždy společnost R. i společnost L. v kárném řízení posuzovaných případech zastupovala s plným vědomím a na žádost všech klientů, nejednala k jejich újmě, a toto zastoupení všichni klienti nejenom akceptovali, ale přímo vyžadovali, a to i při vědomí potencionální kolize v jejich zájmech. Kárně obviněná je tak toho názoru, že do kolizního zastoupení vstoupila na základě výslovného pokynu a předchozí dohody klientů, kteří si právní pomoc kárně obviněné výslovně vyžádali. Odvolací kárný senát již v textu výše zdůvodnil, proč má za zřejmé, že souhlas s převzetím zastoupení a absence kolize zájmu v obdržených vyjádřeních pana V. Ř. vůči kárně obviněné v červenci 2020 i květnu 2021 absentoval a tedy, proč má za to, že takový souhlas kárně obviněná nikdy od společnosti S. neobdržela. Nad rámec uvedeného pak odvolací kárný senát zdůrazňuje, že i při případné existenci souhlasného vyjádření všech svých klientů ohledně absence kolize zájmů by nebyla kárně obviněná oprávněna zastupování společnosti R. i společnosti L. v kárném řízení posuzovaných případech ve smyslu § 19 odst. 1 písm. a) zákona o advokacii převzít, ale byla povinna tato převzetí zastoupení odmítnout. Dikce § 19 odst. 1 písm. a) zákona o advokacii je ustanovením kogentním, které nestanoví pro porušení povinnosti advokáta žádné kritérium počtu úkonů či délky zastupování, a stejně tak v zákoně není (s ohledem na znění zákona o advokacii účinné v době daných skutků i v době, kdy se o vině kárně obviněné v tomto řízení rozhoduje) stanovena žádná výjimka z povinnosti odmítnutí poskytování právních

služeb, a to ani v případě, že je k takovému koliznímu zastupování klienty udělen souhlas. Jedná se o ryze kogentní ustanovení, dle kterého je advokát povinen odmítnout zastoupení, a případný souhlas klientů nehraje s ohledem na povinnost odmítnutí zastoupení advokátem žádnou roli. Jedinou výjimkou vyjádřenou s ohledem na § 19 odst. 1 písm. a) zákona o advokacii v současné právní úpravě tvoří ustanovení čl. 7 odst. 2 etického kodexu. Z textu tohoto ustanovení etického kodexu však vyplývá, že se nemůže jednat o věc spornou ani o věc, kde by s ohledem na možný stav věci mohl spor v budoucnu vzniknout.

23. **[nemožnost určení jednatele společnosti]** Odvolací kárný senát souhlasí s názorem, že v rozhodném období probíhala sporná řízení, která mohla odůvodňovat u třetích osob pochybnost o tom, kdo je řádně zvoleným jednatelem společnosti S.

Odvolací kárný senát je nicméně toho názoru, že pokud nastala objektivní nejistota v otázce, kdo je jednatelem S, také kárně obviněná zde neměla vycházet z vlastního posouzení situace, kdy (jak kárně obviněná toto opakovaně uváděla ve svých písemných i ústních vyjádření – například při jednání kárného senátu ve věci dne 12. 5. 2022) považovala za osobu oprávněnou jednat za S v období, kdy se dopustila kárného provinění pod bodem 1), pana V Ř. Kárně obviněná byla tohoto názoru i přes to, že pan V Ř nebyl v tomto období zapsán jako jednatel společnosti S

v obchodním rejstříku. Takové vyhodnocení situace na straně kárně obviněné považuje odvolací kárný senát za chybné, když již od druhé poloviny února roku 2020 měla mít kárně obviněná důvodné pochybnosti o tom, kdo je jednatelem společnosti S

– viz také argumentace odvolacího kárného senátu v odstavci 20. výše. Pokud kárně obviněné ve svém odůvodnění odvolání odkazuje na rozhodnutí kárné komise č.j.

podle kterého „nelze klást advokátovi za vinu, když se cítí zavázán plnou mocí jí udělenou původním statutárním orgánem, který byl následně odvolán“ a uvádí, že opačný postup by dle kárného senátu představoval porušení povinnosti advokáta řádně hájit zájmy svého klienta, je tento argument nepřiléhavý s ohledem na okolnost, že nikoli plná moc udělená kárně obviněné a následné zastupování společnosti S dle této plné moci je

v posuzovaném případě příčinou kvalifikace obou skutků jako kárné provinění, nýbrž následná údajná vyjádření ze strany pana V Ř ohledně absence konfliktu v zájmech společnosti S a dalších subjektů činěná v době přebírání právního zastupování společností R a L strany kárně obviněné, kdy se kárně obviněná dle svého vlastního vyjádření spoléhala na taková vyjádření, přestože jak vyplývá z provedených listinných důkazů v rámci jednání kárného senátu dne 22. 8. 2022 (viz příslušný protokol o jednání kárného senátu) byla taková prohlášení činěná osobou, u které existovala minimálně důvodná pochybnost, že (již) není oprávněna za společnost S

jako jednatel jednat (viz plná moc ze dne 15. 7. 2020, plná moc ze dne 17. 5. 2022, výpis z obchodního rejstříku společnosti S a další), a to navíc v situaci, kdy, jak je rozvedeno v odstavci 22. odůvodnění tohoto rozhodnutí, případná existence souhlasů klientů není pro advokáta nijak směrodatná.

24. **[nemožnost střetu zájmů společnosti a pana V Ř]** Kárně obviněná argumentuje také tím, že pan V Ř nikdy nemohl jednat ve střetu zájmů se společností S a to z důvodu, že on i předmětná společnost byli spoludlužníky ze smlouvy o úvěru ze dne 28. 3. 2018. Tuto argumentaci však považuje odvolací kárný senát také za nepřiléhavou. Odvolací kárný senát je přesvědčen, že situace, kdy jsou dvě osoby solidárními dlužníky ze smlouvy o úvěru, ještě nemusí znamenat, že jsou jejich zájmy totožné. Zájmy spoludlužníků ze smlouvy o úvěru ze dne 28. 3. 2018, tedy společnosti S

„, pana V Ř a pana D. T lze považovat za totožné do doby, než byl úvěr dle předmětné smlouvy o úvěru čerpán. Jelikož byl tento úvěr poskytnut na

koupi nemovitostí, jejichž výlučným vlastníkem se stala společnost S, lze pak předpokládat, že zájemem spoludlužníků panů V, Ř a D T bylo zejména to, aby se také na úhradě dluhu ze smlouvy o úvěru podílela výhradně společnost S. Oproti tomu zájemem společnosti S mohlo být naopak s ohledem na vlastní finanční situaci a příslušnou fázi projektu využití nabytých pozemků to, aby se ostatní solidární dlužníci podíleli v maximální možné míře na splacení dluhu, který v dané době nebyla schopna splatit sama společnost.

25. Odvolací kárný senát přisvědčuje argumentaci kárného senátu, když tento uvádí, že situace, kdy osoby mají stejný zájem v jedné věci, ještě nemusí znamenat, že nemůže dojít ke střetu v jiných zájmech. Sama kárně obviněná ve svém vyjádření ke kárné žalobě ze dne 11. 2. 2022 zdůrazňovala, že se odehrával spor dvou zájmových skupin o kontrolu nad S

kdy jedna z nich byla představována právě panem V Ř. V situaci, kdy kontrolu nad společností S převzala druhá zájmová skupina a projev vůle společnosti S byl formován jinou osobou vykonávající funkci jednatele, než byl pan V Ř pak tedy jistě docházelo ke střetu zájmů pana V Ř a S, jak ostatně vyplývá ze samotných tvrzení kárně obviněné a dalších listin, jimiž bylo v tomto kárně řízení dokazováno, kdy zatímco osoba tvrdící, že je jednatelem společnosti S a patří k jedné skupině, podávala určité procesní návrhy a soudní podání jménem společnosti S, pak osoba tvrdící také, že je jednatelem společnosti S a patří ke druhé skupině, tyto návrhy jménem společnosti S odvolávala. Také popis těchto zájmových skupin, jak je uváděn kárně obviněnou v rámci jejího vyjádření ke kárné žalobě ze dne 11. 2. 2022, lze dle odvolacího kárného senátu zpochybnit. Kárně obviněná zde uvádí, že „... na jedné straně stojí (i) společnost S pan V Ř paní D B, společnost R společnost X a společnost L ...“.

Pokud by tomu tak skutečně bylo, je dále otázkou, proč by paní D B, jakožto bývalá jednatelka společnosti S, iniciovala řízení vedené Městským soudem v Praze pod sp. zn. o vyslovení neplatnosti rozhodnutí jediného společníka v působnosti valné hromady ze dne 2. 12. 2019, jímž byla odvolána z funkce jednatelky a do funkce jednatele S byl jmenován právě pan V Ř. Tato skutečnost dle názoru odvolacího kárného senátu poukazuje na existenci střetu zájmů i mezi panem V Ř a paní D B minimálně ve vztahu k otázce o tom, kdo byl jednatelem společnosti S, a to v rozporu s informacemi prezentovanými kárně obviněnou.

26. Jak správně uvádí kárný senát v kárném rozhodnutí, tento střet zájmů se projevuje zejména ve chvíli, kdy společnost S a společnost L, která dle vyjádření kárně obviněné patřila také do zájmové skupiny V Ř, byly ovládány různými zájmovými skupinami. Tato skutečnost byla bezpochyby kárně obviněné známa, přesto však kárně obviněná poskytla právní služby společnosti L a dopustila se kárného provinění skutkem pod bodem 2) kárného rozhodnutí. Zde se kárně obviněná znovu odvolává na souhlas udělený všemi příslušnými klienty, avšak dle názoru odvolacího kárného senátu je více než zřejmé, že zde došlo k porušení § 19 odst. 1 písm. a) zákona o advokacii. Nejenže zde existovala s ohledem na argumenty uvedené v odstavci 20. výše důvodná pochybnost, zda byl souhlas k tomuto zastoupení za S udělen jednatelem společnosti, jelikož kárně obviněné muselo být zřejmé, že není postaveno na jisto, kdo je oprávněn tento souhlas za společnost S udělit, nadto by s ohledem na kogentní povahu ustanovení § 19 odst. 1 písm. a) zákona o advokacii by ani takovýto souhlas neopravňoval kárně obviněnou převzít poskytování právních služeb v rozporu s § 19 odst. 1 písm. a) z důvodů uvedených v argumentaci bodu 22. výše.

27. [S není účastník řízení] Ke kárnému provinění pod bodem 2) kárně obviněná dále uvádí, že žaloba byla podána proti společnosti C, která již nebyla v době podání žaloby věřitelkou S, kdy S vůbec nebyla účastníkem řízení dle této žaloby. Tento argument kárně obviněné je také nepřiléhavý, když v předmětném řízení šlo o vyloučení věci z výkonu rozhodnutí prováděném stěžovatelkou pod sp. zn. , jehož účastníkem společnost S byla. Řízení vedené kárně obviněnou v zastoupení společnosti L proti společnosti C na základě výše zmiňované žaloby, tedy řízení o vyloučení věci z výkonu rozhodnutí vedené u Obvodního soudu pro Prahu 2 pod sp. zn. , navíc s Exekučním řízením úzce souvisí. V případě, kdy by byla v řízení sp. zn. společnost L úspěšná a došlo by k vyloučení nemovitých věcí z výkonu rozhodnutí, byla by tím výrazně negativně ovlivněna společnost S, jejíž dluhy vymáhané právě v Exekučním řízení by nezanikly, protože by k jejich uspokojení nedošlo vydražením předmětných nemovitostí.

28. Argumentace společnosti L v řízení sp. zn. je postavena na tom, že se stala majitelkou nemovitostí, jež dříve byly ve vlastnictví společnosti S uzavřením kupní smlouvy k těmto nemovitostem společností L se společností X dne 3. 9. 2020, a.s., a to v návaznosti na odstoupení společnosti X a.s. od původní kupní smlouvy k nemovitostem uzavřené v roce 2018 se společností S. K tomuto odstoupení mělo dojít dne 31. 8. 2020. Pokud by bylo v řízení sp. zn. určeno, že vlastníkem těchto nemovitostí je společnost L, mělo by ze strany společnosti X dojít k vrácení kupní ceny dle kupní smlouvy se společností S, od které společnost X odstoupila, tedy, pokud by toto odpovídalo celkové kupní ceně dle kupní smlouvy mezi společností X a společností S z roku 2018, šlo by maximálně o částku Kč. Předmětné nemovitosti však byly vydraženy v rámci Exekučního řízení za částku Kč (viz důkaz listinou onačenou v protokolu o jednání kárného senátu ze dne 22. 8. 2022 jako usnesení o příklepu ze dne 28. 5. 2021, č.j.), která násobně převyšuje částku plnění, kterou mohla společnost S obdržet z titulu navrácení kupní ceny po odstoupení od kupní smlouvy z roku 2018 od společností X. Zájem společnosti S tak byl zjevně v rozporu se zájmem společnosti L prezentovaným v Řízení o vyloučení nemovitostí, tedy v řízení vedeném pod sp. zn. u Obvodního soudu pro Prahu 2, ve kterém byla společnost L zastoupena kárně obviněnou.

29. Jelikož si kárně obviněná musela být vědoma rozdílných zájmů svých klientů s ohledem na Insolvenční řízení i Řízení o vyloučení nemovitostí, dopustila se tímto kárného provinění porušením ustanovení § 16 odst. 2 věty před středníkem zákona o advokacii, ustanovení § 17 zákona o advokacii ve spojení s článkem 4 odst. 1 etického kodexu, a ustanovení § 19 odst. 1 písm. a) zákona o advokacii, jak je uvedeno v kárném rozhodnutí.

30. Pro odvolací kárný senát je zřejmé, že se v posuzovaných dvou případech jedná o zjevné porušení ustanovení § 19 odst. 1 písm. a) zákona o advokacii, kdy kárně obviněná neodmítla poskytování právních služeb jinému, jehož zájmy jsou v rozporu toho, kdo o poskytnutí právních služeb žádá, což odvolací kárný senát dovozuje a odůvodňuje zejména v rámci odstavců 13 až 28 tohoto rozhodnutí výše, a proto rozhodl tak, že odvolání kárně obviněné proti rozhodnutí kárného senátu zamítl.

31. Závěrem odvolací kárný senát poukazuje na to, že byť s posuzovanými skutky souvisí řada dalších hmotněprávních otázek i procesněprávních aspektů, na která kárně obviněná poukazuje ve své obraně v tomto řízení, nejsou taková další témata dle názoru odvolacího

kárného senátu podstatná pro posouzení otázky zda došlo ze strany kárně obviněné ke kárnému provinění či nikoli a nespádají tak do okruhu právních otázek, které by měl kárný senát respektive odvolací kárný senát v kárném řízení posuzovat, kdy jejich posouzení spadá do pravomoci obecných soudů, které se těmito právními otázkami zabývají v příslušných soudních řízeních, na které poukazuje ve svých vyjádřeních kárně obviněná.

32. **[výhrada vůči tvrzení nízkých výdělků]** S ohledem na kárné opatření, kterým byla kárně obviněná postížena v rámci kárného řízení se kárně obviněná ohrazuje vůči tvrzení kárného senátu, že by jako advokátka se sídlem _____ měla vykazovat příjmy Kč měsíčně čistého. Kárně obviněná také uvádí, že pokuta ve výši _____ jí uložená v rámci kárného rozhodnutí je zcela neadekvátní a nepřiměřená, nejen zcela nezohledňující majetkové poměry kárně obviněné, ale procesní situaci. Dle názoru kárně obviněné je takto vysokou pokutu pro ni zcela nereálné uhradit. Odvolací kárný senát pokutu v této výši, tedy na spodní hranici pokuty, jakou je možné uložit za předmětná kárná provinění, považuje za přiměřenou, a to i při existenci argumentace kárně obviněné ohledně jejích doložených příjmů, majetku a okolnosti, _____ Při posouzení přiměřenosti výše pokuty přihlížel odvolací kárný senát zejména k závažnosti kárného provinění, jež považuje za velmi závažné, ke skutečnosti, že si kárně obviněná nadále nepřipouští porušení povinnosti advokáta, a také k míře zavinění. K tomu odvolací kárný senát uvádí, že v případě, kdy nebylo kárně obviněné ze strany jejích klientů dostatečně doloženo, že je jí udělen souhlas se zastupováním stran v protichůdných postaveních, musela kárně obviněná přinejmenším nepřiměřeně spoléhat na tvrzení svého klienta V _____ Ř _____ ohledně toho, že zájmy zúčastněných společností nejsou v rozporu, a tedy nepostupovala k zastoupení ve věci dostatečně obezřetně, a to navíc v situaci, kdy současná právní úprava advokátovi neumožňuje zastupovat klienty s protichůdnými zájmy ve sporném řízení i kdyby k takovému postupu měl advokát od klientů jejich souhlas s takovým postupem. Z pohledu zavinění pak jde ze strany kárně obviněné v posuzovaném případě přinejmenším o vědomou nedbalost.

33. Při úvaze o přiměřenosti kárného opatření s ohledem na další hodnocené aspekty ve smyslu ust. § 24 odst. 2 advokátního kárného řádu tak odvolací kárný senát znovu posoudil a zohlednil s ohledem na povahu skutků, jejich následků a okolností, za nichž byly spáchány, i osobní a majetkové poměry kárně obviněné a míru jejího zavinění. S ohledem na argumenty odvolacího kárného senátu uvedené v bodě 31 výše je zřejmé, že kárné opatření – pokuta ve výši _____ Kč představuje v daném případě dle názoru odvolacího kárného senátu přiměřené kárné opatření a při hodnocení její výše a posuzování jednotlivých kritérií pro její uložení ji nelze považovat pro kárně obviněnou za likvidační.

34. Odvolací kárný senát konstatuje, že kárný senát ve svém výroku rovněž správně uložil kárně obviněné i povinnost zaplatit náhradu nákladů kárného řízení, jelikož kárně obviněnou uznal vinou kárným proviněním, a to ve smyslu ust. § 33a odst. 2 zákona o advokacii ve spojení s usnesením představenstva České advokátní komory č. 2/1999 Věstníku, kterým se stanoví jednorázová částka náhrady nákladů kárného řízení. S ohledem na právním předpisem stanovenou výši jednorázové částky náhrady nákladů kárného řízení ve výši _____ Kč ještě odvolací kárný senát doplňuje, že uvedená částka nepředstavuje součást uloženého kárného opatření, nýbrž za současného stavu, kdy inflace dosahuje od doby, kdy byla v roce 2014 výše náhrady nákladů kárného řízení navyšována, více než 40 %, paušální výše náhrady kárného řízení reflektuje pouze částečně skutečné náklady České advokátní komory spojené s vedením kárných řízení, když v průběhu kárného řízení se nad rámec vedlejších nákladů spojených s běžnou administrací takovým řízením postupně zabývá v rámci posuzování okolností kárného provinění minimálně osm advokátů - členů několika orgánů České advokátní komory, na kárná řízení vedená Českou advokátní komorou jsou i s ohledem na všechny jeho účastníky kladeny

vyšší nároky na odbornou argumentační vyspělost a srovnatelnost s profesionálně vedeným soudním řízením v rámci státem subvencovaného systému státních soudů, na rozdíl od běžných přestupkových řízení projednávaných jinými samosprávami při výkonu přenesené působnosti státní správy.

35. S ohledem na shora uvedené proto odvolací kárný senát odvoláním napadené kárné rozhodnutí potvrdil a odvolání kárně obviněného zamítl.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí není odvolání přípustné.

Toto rozhodnutí lze napadnout žalobou podle zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve lhůtě dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí.

Praha dne 23. 4. 2024

JUDr. Jan Kohout

předseda odvolacího kárného senátu

Doložka z konverze dokumentu do elektronické podoby – z moci úřední

Dokument 168122609-427973-241023120107.pdf vznikl převedením listinného dokumentu do elektronického dokumentu pod pořadovým číslem **168122609-427973-241023120107**. Vzniklý dokument obsahem odpovídá vstupnímu dokumentu. Počet stran dokumentu: **14**

Vstup neobsahoval viditelný prvek, který nelze plně přenést na výstup.

Konverzi provedl subjekt: ČESKÁ ADVOKÁTNÍ KOMORA, IČ: 66000777

Pracoviště: ČESKÁ ADVOKÁTNÍ KOMORA

Datum vyhotovení: **23.10.2024**

Jméno a příjmení osoby, která konverzi provedla: EVA ŠEVČÍKOVÁ

Poznámka:

Konverzí dokumentu se nepotvrzuje správnost a pravdivost údajů obsažených v dokumentu a jejich soulad s právními předpisy. Kontrolu doložky lze provést v centrální evidenci doložek na adrese <https://www.czechpoint.cz/overovacidoložky>.

168122609-427973-241023120107